



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2016. november 23.
(OR. en)

14776/16

**Intézményközi referenciaszám:
2016/0364 (COD)**

**EF 352
ECOFIN 1097**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2016. november 23.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2016) 854 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőke megőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2016) 854 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2016) 854 final



EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.11.23.
COM(2016) 854 final

2016/0364 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkemegőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat indokai és céljai**

A 2013/36/EU irányelv (a tőkekövetelményekről szóló irányelv vagy tőkekövetelmény-irányelv) itt javasolt módosítása annak a jogalkotási csomagnak képezi részét, amely emellett az 575/2013/EU rendelet (tőkekövetelményekről szóló rendelet vagy tőkekövetelmény-rendelet), a 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv) és a 806/2014/EU rendelet (az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendelet) módosítását tartalmazza.

Az elmúlt évek során az Unió pénzügyi szektorában működő intézmények (például hitelintézetek és befektetési vállalkozások) ellenálló képességének növelése érdekében az EU jelentős mértékben korszerűsítette a pénzügyi szolgáltatások szabályozási keretét, jórészt az EU nemzetközi partnereivel közösen elfogadott globális standardok alapján. A reformcsomag része volt mindenekelőtt az intézmények prudenciális követelményei és felügyelete vonatkozásában az 575/2013/EU rendelet (tőkekövetelmény-rendelet) és a 2013/36/EU irányelv (tőkekövetelmény-irányelv), az intézmények helyreállítása és szanálása vonatkozásában a 2014/59/EU irányelv (a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv), valamint az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló 806/2014/EU rendelet (Egységes Szanálási Mechanizmus).

Ezeket az intézkedéseket, amelyek megfelelnek a nemzetközileg elfogadott standardoknak, a 2007–2008-ban kezdődött pénzügyi válság motiválta. Jóllehet a reformok stabilabbá és ellenállóbbá tették a pénzügyi rendszert a lehetséges jövőbeli sokkhatások és válságok több típusával szemben, ugyanakkor továbbra sem kezelik átfogóan az összes azonosított problémát. A jelenlegi javaslatok célja ezért a reformprogram kiteljesítése a fennmaradt hiányosságok kezelése és a reform olyan, az intézmények ellenálló képességének biztosításához létfontosságú, lezáratlan elemeinek végrehajtása révén, amelyeket csak a közelmúltban véglegesítettek a globális standardok meghatározói (pl. a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és a Pénzügyi Stabilitási Tanács):

- kötelező tőkeáttételi mutató, mely megakadályozza, hogy az intézmények túlzott mértékben növeljék a tőkeáttételt, pl. az alacsony nyereségesség ellensúlyozásának céljával;
- kötelező nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR), amely az intézmények jobb finanszírozási profiljára épít és harmonizált standardot határoz meg arra, hogy egy intézménynek milyen mértékű stabil, hosszú távú finanszírozási forrással kell rendelkeznie a piaci és finanszírozási stresszhelyzetek kezeléséhez;
- a szavatoló tőkére (azaz a tőkére) vonatkozó kockázaterzékenyebb követelmények azon intézmények számára, amelyek jelentős mértékben kereskednek értékpapírokkal és származtatott termékekkel; az említett követelmények megakadályozzák a nem az intézmények kockázati profilján alapuló túlzott mértékű eltérést a követelmények között;

- végül, de nem utolsósorban, a globálisan rendszerszinten jelentős pénzügyi intézmények teljes veszteségviselő képességére (TLAC) vonatkozó új standardok, amelyek előírják ezen intézmények számára a nagyobb veszteségviselő és feltőkésítési kapacitást, kezelik a globális pénzügyi piacokon belüli összekapcsolódásokat, és tovább erősítik az Unió azon képességét, hogy – az adófizetőket érintő kockázatok minimalizálása mellett tudja szanálni a fizetéseképtelenné váló globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket.

A Bizottság 2015. november 24-i közleményében elismerte a kockázatok további csökkentésének szükségességét, és kötelezettséget vállalt arra, hogy a fent felsorolt nemzetközi megállapodásokra épülő jogalkotási javaslatot terjeszt elő. Az említett kockázatcsökkentési intézkedések mellett, hogy tovább erősítik majd az európai bankrendszer ellenálló képességét és a piacok bizalmát, biztosítanak a bankunió megvalósítása felé vezető további haladás alapját is. A pénzügyi szektor kockázatainak csökkentésére irányuló további konkrét jogalkotási lépések megtételének szükségességét a 2016. június 17-i Ecofin Tanács következtetéseiben is elismerték. Az Európai Parlament „Bankunió – 2015. évi éves jelentés” című 2016. március 10-i állásfoglalása szintén rámutat, hogy a jelenlegi szabályozási keret egyes területeire további figyelmet kell fordítani.

Ugyanakkor a Bizottságnak figyelembe kellett vennie a meglévő szabályozási keretet és az új nemzetközi szintű szabályozási fejleményeket, valamint reagálnia kellett az uniós gazdaságot érintő kihívásokra, különösen a növekedés és a foglalkoztatás előmozdításának szükségességére a bizonytalan gazdasági kilátások közepette. Számos jelentős szakpolitikai kezdeményezést, például az európai beruházási tervet és a tőkepiaci uniót, az uniós gazdaság megerősítésének céljával indítottak el. Meg kell erősíteni az intézmények azon képességét, hogy hozzájáruljanak a gazdaság szükségleteinek finanszírozásához, még hozzá a szabályozási keret stabilitásának befolyásolása nélkül. Annak biztosítása érdekében, hogy a pénzügyi szektorban végrehajtott közelmúltbeli reformok egymással és az új szakpolitikai kezdeményezésekkel, valamint a pénzügyi szektort érintő nemrégiben végrehajtott átfogóbb reformokkal való párhuzamos működése zökkenőmentes legyen, a Bizottság egy véleményezési felhívás alapján átfogóan értékelte a meglévő pénzügyi szolgáltatási keretet (többek között a tőkekövetelmény-rendeletet, a tőkekövetelmény-irányelvet, a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelvet és az Egységes Szanálási Mechanizmusról szóló rendeletet). A globális standardok közelgő felülvizsgálatát a tágabb gazdasági hatás szempontjából is értékelték.

A nemzetközi fejlemények alapján végrehajtott módosítások a nemzetközi standardok uniós jogba való szigorú átültetését jelentik célzott kiigazításokkal annak érdekében, hogy tükrözzék az uniós sajátosságokat és a szélesebb körű szakpolitikai megfontolásokat. Például az uniós kis- és középvállalkozások (kkv-k) vagy az infrastrukturális projektek banki finanszírozástól való függősége konkrét szabályozói kiigazításokat tesz szükségessé, amelyek biztosítják, hogy az intézmények továbbra is képesek legyenek az említettek finanszírozására, mivel azok alkotják az egységes piac gerincét. Elengedhetetlen a zökkenőmentes kölcsönhatás a jelenlegi követelményekkel, például a származtatott termékek kitettségeinek központi elszámolására és biztosítékkal történő fedezésére vonatkozó követelményekkel, illetve a fokozatos áttérés az új követelmények némelyikére. Az ilyen, az alkalmazási kört vagy az időt tekintve korlátozott módosítások ezért nem befolyásolják a javaslatok általános megbízhatóságát, amelyek összhangban vannak a nemzetközi standardok alapvető ambíciószintjével.

Ezenfelül a javaslatok célja a meglévő szabályok javítása volt a véleményezési felhívás alapján. A Bizottság elemzése azt mutatta, hogy a jelenlegi keretet arányosabb módon lehet alkalmazni, figyelembe véve különösen a kisebb és kevésbé összetett intézmények helyzetét, amelyekben néhány jelenlegi közzétételi, adatszolgáltatási és kereskedési könyvvvel kapcsolatos összetett követelmény alkalmazását láthatólag nem indokolják prudenciális megfontolások. A Bizottság továbbá megvizsgálta a kkv-k és az infrastrukturális projektek számára nyújtott hitelekhez kapcsolódó kockázatokat és megállapította, hogy e hitelek némelyikének esetében a jelenleginél alacsonyabb szavatolótőke-követelmények alkalmazása lenne indokolt. A jelenlegi javaslatok ennek megfelelően korrigálni fogják a fenti követelményeket és fokozzák az intézményekre vonatkozó prudenciális keret arányosságát. Ennélfogva megerősítik az intézményeknek a gazdaság finanszírozására irányuló képességét, méghozzá a szabályozási keret stabilitásának befolyásolása nélkül.

Végezetül, a Bizottság – szoros együttműködésben a Bizottság banki, fizetési és biztosítási szakértői csoportjával – értékelte a tőkekövetelmény-irányelvben és a tőkekövetelmény-rendeletben meghatározott választási lehetőségek és mérlegelési jogkörök alkalmazását. Ezen elemzés alapján a jelenlegi javaslat célja, hogy megszüntessen egyes választási lehetőségeket és mérlegelési jogköröket a tőkeáttételi mutatóra, a nagykockázatokra és a szavatolótőkére vonatkozó rendelkezések tekintetében. A javaslat megszüntetné az olyan állam által garantált, a jövőbeli nyereségességhez nem kapcsolódó halasztott adókövetelések létrehozásának lehetőségét, amelyek mentesülnének a szabályozói tőkéből való levonás alól.

- **Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel**

A tőkekövetelmény-irányelvre és a tőkekövetelmény-rendeletre vonatkozó javaslatok számos eleme az azokban előírt felülvizsgálatokon alapulnak, míg a pénzügyi szabályozási keret egyéb kiigazításai olyan későbbi fejlemények fényében váltak szükségessé, mint például a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv elfogadása, az egységes felügyeleti mechanizmus létrehozása és az Európai Bankhatóság (EBH) által elvégzett munka, valamint a nemzetközi szinten bekövetkezett változások.

A javaslat hatályos jogszabályokat módosít, és azokat teljes mértékben összehangolja a meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel az intézményekre vonatkozó prudenciális követelmények, az intézmények felügyelete, valamint a helyreállítási és szanálási keretrendszer terén.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

Négy évvel azt követően, hogy az európai állam- és kormányfők megállapodtak a bankunió létrehozásáról, létrejött a bankunió két pillére – az egységes felügyelet és a szanálás –, amely az EU-szintű intézményekre vonatkozó egységes szabálykönyv nyújtotta szilárd alapon nyugszanak. Jóllehet jelentős előrehaladást sikerült elérni, a bankunió kiteljesítéséhez további lépések szükségesek, köztük az egységes betétbiztosítási rendszer létrehozása szükségesek.

A tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv felülvizsgálata a kockázatcsökkentési intézkedések részét képezi, amelyek a bankszektor ellenálló képességének további erősítéséhez szükségesek, és amelyek végrehajtása párhuzamos az európai betétbiztosítási rendszer fokozatos bevezetésével. A felülvizsgálat ugyanakkor arra is irányul, hogy folyamatosan rendelkezésre álljon egy valamennyi EU-szintű intézményre vonatkozó egységes szabálykönyv, függetlenül attól, hogy az adott intézmény a bankunió

tagja-e vagy sem. E kezdeményezés fent ismertetett átfogó célkitűzései teljes mértékben következetesek és összhangban állnak a pénzügyi stabilitás előmozdítását célzó alapvető uniós célkitűzésekkel, ezzel csökkentve az adófizetői támogatás valószínűségét és mértékét valamely intézmény szanálása esetén, továbbá hozzájárulva a gazdaság harmonikus és fenntartható finanszírozásához, ami elősegíti a magas szintű versenyképességet és fogyasztóvédelmet.

Ezek az általános célkitűzések emellett – a fent leírtak szerint – összhangban vannak az egyéb nagyszabású uniós kezdeményezések által meghatározott célkitűzésekkel.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

A javasolt módosítások jogalapja, amely megegyezik a módosításra kerülő jogalkotási aktusok jogalapjával, a tőkekövetelményekről szóló rendelet módosításáról szóló rendeletjavaslat esetében az EUMSZ 114. cikke, a tőkekövetelményi jogszabálycsomag módosításáról szóló irányelvjavaslat esetében pedig az EUMSZ 53. cikkének (1) bekezdése.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javasolt intézkedésekkel elérni kívánt célkitűzések célja a már meglévő uniós jogszabályok kiegészítése, ezért ezek jobban megvalósíthatók uniós szinten, mint különböző nemzeti kezdeményezések révén. A például az intézmények tőkeáttételének csökkentését, stabil forrásellátottságuk és a kereskedési könyvre vonatkozó tőkekövetelmények megerősítését célzó nemzeti intézkedések nem biztosítanak olyan hatékonyan a pénzügyi stabilitást, mint az uniós szabályok, tekintettel az intézmények azon szabadságára, hogy szolgáltatásokat hozhatnak létre és nyújthatnak más tagállamokban, valamint ebből eredően a határokon átnyúló szolgáltatásnyújtás, a tőkeáramlás és a piaci integráció fokára. Épp ellenkezőleg, a nemzeti intézkedések torzíthatják a versenyt és befolyásolhatják a tőkemozgásokat. Továbbá, a nemzeti intézkedések elfogadása jogilag bonyolult lenne, mivel a tőkekövetelmény-rendelet már szabályoz banki területeket, ideértve a tőkeáttételi követelményeket (adatszolgáltatás), a likviditást (különösen a likviditásfedezeti rátát, más néven LCR-t) és a kereskedési könyvre vonatkozó követelményeket.

Ezért a legjobb megoldásnak a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv módosítása tűnik. Ez szükség esetén megfelelő egyensúlyt teremt a szabályok harmonizálása és a nemzeti rugalmasság fenntartása között, még hozzá az egységes szabálykönyv akadályozása nélkül. A módosítások még inkább előmozdítanak a prudenciális követelmények egységes alkalmazását és a felügyeleti gyakorlatok közelítését, és egyenlő versenyfeltételeket biztosítanak a banki szolgáltatások egységes piacán. Ezeket a célkitűzéseket a tagállamok egyedül nem tudják kielégítően megvalósítani. Ez különösen fontos a bankszektorban, ahol számos hitelintézet működik az uniós egységes piacon. A teljes együttműködés és bizalom az egységes felügyeleti mechanizmuson belül, valamint a felügyeleti kollégiumok és az egységes felügyeleti mechanizmusban részt nem vevő illetékes hatóságok között elengedhetetlen a hitelintézetek összevont alapú hatékony felügyeletéhez. Nemzeti rendelkezésekkel nem elérhetők a fenti célkitűzések.

- **Arányosság**

Az arányosság kérdése szerves részét képezte a javaslatot kísérő hatásvizsgálatnak. Amellett, hogy a különböző szabályozási területeken javasolt valamennyi opciót egyenként kellett értékelni az arányossági célkitűzés fényében, külön problémaként merült fel az arányosság hiánya a meglévő szabályok esetében, és egyedi lehetőségeket vizsgáltak meg a kisebb intézményeket érintő adminisztratív és megfelelési költségek csökkentésére (lásd a hatásvizsgálat 2.9. és 4.9. szakaszát).

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Az intézkedések végrehajtására a javaslat értelmében a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv rendelet, illetve irányelv révén való módosításával kerül sor. A javasolt intézkedések valójában a már meglévő, az említett jogi eszközökbe épített rendelkezésekre utalnak vagy ezeket fejlesztik tovább (likviditásfedezet, tőkeáttétel, javadalmazás, arányosság).

A Pénzügyi Stabilitási Tanács (FSB) által elfogadott új TLAC-standard tekintetében javasoljuk, hogy a standard nagy része – hasonlóan a hatályos kockázatalapú szavatolótőkekövetelményekhez – a tőkekövetelmény-rendeletbe kerüljön beépítésre, mivel csak egyrendelet képes elérni a szükséges egységes alkalmazást. A prudenciális követelmények átalakítása a tőkekövetelmény-rendelet módosítása útján biztosítaná, hogy ezek a követelmények ténylegesen közvetlenül alkalmazandóvá váljanak a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekre. Ez megakadályozná a tagállamokat abban, hogy egymástól eltérő nemzeti követelményeket alkalmazzanak egy olyan területen, ahol teljes harmonizáció lenne szükséges az egyenlőtlen versenyfeltételek elkerülése érdekében. A jelenlegi jogi rendelkezések pontosítása a bankok helyreállításáról és szanálásáról szóló irányelv keretében azonban szükséges lesz annak biztosításához, hogy a TLAC-követelmény, valamint a szavatoló tőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény teljes mértékben egységet alkosson és összhangban álljon egymással.

Az arányosságot érintő, a tőkekövetelmény-irányelvre vonatkozó néhány javasolt módosítás bizonyos fokú rugalmasságot biztosítana a tagállamoknak az eltérő szabályok fenntartására a nemzeti jogba való átültetés során. Lehetővé tenné a tagállamok számára, hogy szigorúbb szabályokat alkalmazzanak bizonyos kérdésekben, mint például a javadalmazás és az adatszolgáltatás esetében.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A Bizottság számos kezdeményezést indított annak érdekében, hogy megállapítsa, a hatályos prudenciális keret és a globális standardok soron következő felülvizsgálatai jelentik-e a legmegfelelőbb eszközt az EU-szintű intézmények prudenciális céljainak biztosítására, valamint hogy ezek továbbra is biztosítják-e a szükséges forrásokat az uniós gazdaság számára.

A Bizottság 2015 júliusában nyilvános konzultációt indított a tőkekövetelmény-rendeletnek és a tőkekövetelmény-irányelvnek az uniós gazdaság banki finanszírozását érintő lehetséges

hatásairól, különös hangsúlyt fektetve a kkv-k és az infrastruktúra finanszírozására, valamint 2015 szeptemberében az uniós pénzügyi szabályozás egészét érintő véleményezési felhívást¹ adott ki. A két kezdeményezés igyekezett empirikus bizonyítékokat és konkrét visszajelzéseket gyűjteni i. a gazdaság önfinanszírozási és növekedési képességét érintő szabályok, ii. a szükségtelen szabályozási terhek, iii. a szabályokkal kapcsolatos kölcsönhatások, következtetlenségek és hiányosságok, valamint iv. a nem szándékos következményekkel járó szabályok vonatkozásában. Ezenkívül a Bizottság a javadalmazás szabályozására vonatkozó rendelkezések, valamint a tőkekövetelmény-rendeletben és a tőkekövetelmény-irányelvben foglalt szabályok arányossága kapcsán végzett konkrét elemzések² keretében összegyűjtötte az érdekelt felek álláspontjait. Végül nyilvános konzultációra is sor került a Bizottság által megrendelt tanulmányhoz kapcsolódóan, amelynek célja a tőkekövetelmény-rendelet által a gazdaság banki finanszírozására gyakorolt hatás értékelése volt³.

A fentiekben ismertetett kezdeményezések egyértelműen bizonyították, hogy naprakésszé kell tenni és ki kell egészíteni a jelenlegi szabályokat annak érdekében, hogy i. tovább csökkenjenek a bankszektorban felmerülő kockázatok, és ezáltal mérséklődjön az állami támogatástól és az adófizetők pénzétől való függés válság esetén, valamint ii. növekedjen az intézmények arra irányuló képessége, hogy elegendő forrást juttasson a gazdaságba.

A hatásvizsgálat 1. és 2. melléklete összegzi a konzultációkat, felülvizsgálatokat és jelentéseket.

• **Hatásvizsgálat**

A Szabályozói Ellenőrzési Testület megvitatta a hatásvizsgálatot, amelyet 2016. szeptember 7-én elutasított⁴. Az elutasítást követően a hatásvizsgálatot megerősítették azáltal, hogy i. megfelelőbb ismertetéssel egészítették ki a javaslat politikai háttére vonatkozásában (azaz a vonatkozó nemzetközi és uniós szakpolitikai fejlemények tekintetében), ii. részletezték az érdekelt véleményét és iii. további bizonyítékokat soroltak fel a hatásvizsgálatban tárgyalt különböző szakpolitikai lehetőségek hatásairól (előnyök és költségek). Az újra előterjesztett hatásvizsgálatról a Szabályozói Ellenőrzési Testület 2016. szeptember 27-én kedvező véleményt⁵ adott. A javaslatot hatásvizsgálat kíséri. A javaslat összhangban van a hatásvizsgálattal.

Ahogy az a hatásvizsgálatban kidolgozott szimulációs elemzésből és makrogazdasági modellezésből kiderül, az új követelmények, különösen az új bázeli előírások – például a tőkeáttételi mutató és a kereskedési könyv – bevezetéséből várhatóan korlátozott költségek adódnak majd. A bruttó hazai termékre (GDP) gyakorolt becsült hosszú távú hatás –0,03 % és

¹ Lásd: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/docs/consultation-document_en.pdf és http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/financial-regulatory-framework-review/docs/consultation-document_en.pdf. A véleményezési felhívás célja az volt, hogy lefedje a pénzügyi szolgáltatások szabályozásának teljes spektrumát. A hatásvizsgálat kizárólag a bankrendszer területeivel foglalkozik. Az Unió pénzügyi jogszabályainak egyéb szegmenseit érintő további kérdéseket külön kezelik.

² A Bizottság COM(2016) 510 jelentése (2016. július 28.) az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a 2013/36/EU irányelv és az 575/2013/EU rendelet javadalmazásra vonatkozó szabályainak értékeléséről.

³ A nyilvános konzultáció ezen a címen érhető el: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/long-term-finance/index_en.htm.

⁴ A hatásvizsgálatra mutató hivatkozás beillesztése.

⁵ A véleményre mutató hivatkozás beillesztése.

–0,06 % között mozog, miközben a bankszektorban felmerülő finanszírozási költségek növekedése a becslés szerint a legszélsőségesebb esetben is 3 százalékpont alatt maradna. Az előnyök tekintetében a szimulációs gyakorlat megmutatta, hogy a bankrendszer a 2007–2008-ashoz hasonló méretű pénzügyi válság esetén történő támogatásához szükséges állami források összege 32 %-kal, 51 milliárd EUR-ról 34 milliárd EUR-ra csökkenne.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az egyszerűsített módszerek megtartása a szavatolótőke-követelmények kiszámításához várhatóan továbbra is biztosítani fogja a kisebb intézményekre vonatkozó szabályok arányosságát. Emellett az egyes (adatszolgáltatásra, közzétételre és javadalmazásra vonatkozó) követelmények arányosságának növelésére irányuló kiegészítő intézkedéseknek csökkenteniük kell az adminisztratív és megfelelési terhet az említett intézmények számára.

A kkv-k tekintetében az intézmények kkv-kkal szembeni kitettségére vonatkozó szavatolótőke-követelmények javasolt újrakalibrálása várhatóan pozitív hatással lesz a kkv-k finanszírozására. Ez elsősorban azokat a kkv-kat érintené, amelyek kitettsége jelenleg meghaladja az 1,5 millió EUR-t, mivel ezekre a kitettségekre nem vonatkoznak hatályos szabályok szerinti kkv-szorzó jelentette előnyök.

A javaslat egyéb elemei, különösen azok, amelyek arra irányulnak, hogy javítsák az intézmények ellenálló képességét a jövőbeni válságokkal szemben, várhatóan növelni fogják a kkv-knak történő hitelnyújtás fenntarthatóságát.

Végezetül azok az intézkedések, amelyek célja az intézményeket, elsősorban a kisebb és kevésbé összetett intézményeket érintő megfelelési költségek csökkentése, várhatóan csökkenteni fogják a kkv-k hitelfelvételi költségeit.

A harmadik országokkal összefüggésben a javaslat megerősíti az uniós pénzügyi piacok stabilitását, és csökkenti a globális pénzügyi piacokat veszélyeztető lehetséges kedvezőtlen átgyűrűző hatást. Emellett a javasolt módosítások tovább harmonizálják az uniós keretszabályokat, és jelentősen csökkentik az Unióban működő harmadik országbeli intézmények adminisztratív költségeit.

A javaslat összhangban van a Bizottság digitális egységes piacra irányuló kiemelt célkitűzésével.

- **Alapjogok**

Az EU elkötelezett az alapjogok magas szintű védelme iránt és számos emberi jogi egyezmény aláírója. Ebben az összefüggésben a javaslat valószínűleg nem gyakorol közvetlen hatást az említett jogokra, amelyeket az emberi jogokról szóló legfontosabb ENSZ-egyezmények, az uniós Szerződések elválaszthatatlan részét képező uniós Alapjogi Charta és az emberi jogok európai egyezménye (EJEB) tartalmaz.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslatnak nincsenek az EU költségvetését érintő vonzatai.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és az adatszolgáltatás szabályai**

A javasolt módosítások hatálybalépése legkorábban 2019-ben várható. A módosítások szorosan kapcsolódnak a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv egyéb, már hatályos és 2014 óta nyomon követett rendelkezéseivel.

A Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság és az EBH a továbbiakban is összegyűjti a szükséges adatokat a tőkeáttételi mutató és az új likviditási intézkedések nyomon követéséhez annak érdekében, hogy lehetővé tegye az új szakpolitikai eszközök jövőbeni hatásvizsgálatát. A rendszeres felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárás és a stressztesztelés is hozzájárul a javasolt új intézkedések érintett intézményekre gyakorolt hatásának nyomon követéséhez és a kisebb intézmények sajátosságainak figyelembevételével előírt rugalmasság és arányosság megfelelésének értékeléséhez. Ezenkívül a Bizottság szolgálatai továbbra is részt vesznek a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság munkacsoportjaiban és az Európai Központi Bank (EKB) és az EBH által alapított közös munkacsoportban, amelyek nyomon követik az intézmények szavatolótőkéjének és likviditási pozícióinak dinamikáját globálisan, illetve uniós szinten.

Az előnyben részesített lehetőségek végrehajtásából származó eredmények előrehaladását nyomon követő mutatókészlet az alábbiakat tartalmazza:

Nettó stabil forrásellátottsági ráta (NSFR):

Mutató	NSFR az EU-szintű intézmények vonatkozásában
Cél	Az alkalmazás kezdetének időpontjában az EBH által a Bázel III-ra vonatkozóan végzett ellenőrzésben részt vevő intézmények 99 %-a 100 %-ban teljesíti az NSFR-t, (2015 december végén az 1. csoporthoz tartozó hitelintézetek 65 %-a és a 2. csoportba tartozó hitelintézetek 89 %-a).
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bázel III ellenőrzési jelentései

A tőkeáttételi mutatóról:

Mutató	Az EU-szintű intézmények tőkeáttételi mutatója
Cél	Az alkalmazás kezdetének időpontjában az 1. és a 2. csoporthoz tartozó hitelintézetek 99 %-ának a tőkeáttételi mutatója legalább 3 % (2015 júniusában az 1. csoporthoz tartozó hitelintézetek 93,4 %-a teljesítette a célt).
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bázel III ellenőrzési jelentései

A kkv-król

Mutató	A kkv-kat érintő finanszírozási rés az Unióban, azaz a külső források és a rendelkezésre álló források közötti különbség
Cél	Két évvel az alkalmazás kezdetét követően < 13 % (utolsó ismert

	adat – 13 % 2014 végén)
Az adatok forrása	Európai Bizottság / Európai Központi Bank SAFE felmérés (az adatok csak az euróövezetre vonatkoznak)

A teljes veszteségviselő képességről (TLAC):

Mutató	TLAC a globálisan rendszerszinten jelentős intézményekben
Cél	Valamennyi rendszerszempontról jelentős uniós bank teljesíti a célt (2019-től a kockázattal súlyozott eszközök esetében >16 % / a tőkeáttételi mutató kitértiséértéke 6 %, 2022-től a kockázattal súlyozott eszközök esetében >18 % / a tőkeáttételi mutató kitértiséértéke 6,75 %)
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bazel III ellenőrzési jelentései

A kereskedési könyvről:

Mutató	Kockázattal súlyozott eszközérték az EU-szintű intézményeket érintő piaci kockázatok vonatkozásában Összesített portfóliók kockázattal súlyozott eszközeinek megfigyelt variabilitása a belső modell módszer alkalmazásával.
Cél	– 2023-tól valamennyi EU-szintű intézmény teljesíti a piaci kockázatra vonatkozó, az Unióban elfogadott végső kalibrálás szerinti szavatolótőke-követelményt. – 2021-től a belső modellek eredményeinek az EU-szintű intézmények közötti indokolatlan variabilitása (vagyis azok az eltérések, amelyek nem a mögöttes kockázatok különbségeiből erednek) kisebb, mint a belső modellek uniós intézmények közötti jelenlegi variabilitása*. _____ *A kockázatosított érték (VaR) és a járulékos kockázati tőkekövetelmény (IRC) tekintetében előírt követelmények aktuális változékonyságára vonatkozó referenciaértékeknek meg kell egyezniük az EBH-nak a piaci kockázati portfóliók kockázattal súlyozott eszközeinek variabilitásáról szóló legutóbbi jelentésében megbecsült értékkel, amelyet az összesített portfóliókra számítottak ki és a piaci kockázatra vonatkozó új keret hatálybalépését megelőzően tettek közzé.
Az adatok forrása	Az EBH féléves Bazel III ellenőrzési jelentései Az EBH jelentése a piaci kockázati portfóliók kockázattal súlyozott eszközeinek variabilitásáról. Az új értékeket ugyanezen módszertannak megfelelően kell kiszámítani.

A javadalmazásról:

Mutató	Fizetési halasztás és eszközökben való kifizetés intézmények általi alkalmazása
Cél	A tőkekövetelmény-rendelet előírásainak megfelelően nem kisméretű és összetett intézmények 99 %-a a változó javadalmazás legalább 40 %-át 3–5 évvel elhalasztja és a változó javadalmazás legalább 50 %-át eszközökben fizeti ki azon munkavállalói tekintetében, akik lényeges szintű változó javadalmazásban részesülnek.
Az adatok forrása	Az EBH javadalmazásra vonatkozó teljesítményértékelő jelentése

Az arányosságról:

Mutató	A felügyeleti jelentéshez és közzétételhez kapcsolódó terhek csökkentése
Cél	A kisebb és kevésbé összetett intézmények 80 %-a számol be a terhek csökkenéséről
Az adatok forrása	Az EBH által 2022–2023-ig kidolgozandó és elvégzendő felmérés

A javaslat hatásainak értékelésére a javasolt intézkedések alkalmazása kezdetének időpontja után öt évvel fog sor kerülni az elfogadást követően az EBH-val mihamarabb egyeztetett módszertan alapján. Az EBH megbízást kap a fent említett mutatók, továbbá a módosított tőkekövetelmény-rendelet és tőkekövetelmény-irányelv értékeléséhez szükséges egyéb mutatók nyomon követéséhez szükséges adatok meghatározására és összegyűjtésére. A módszertant az egyes opciókra vagy az egymással összefüggő opciók csoportjára lehetne kidolgozni az értékelés megkezdése előtt fennálló körülmények és a nyomonkövetési mutatók teljesítménye függvényében.

A megfelelést és a végrehajtást folyamatosan biztosítani fogják, szükség esetén a Bizottság által a jogalkotási intézkedések átültetésének hiánya, illetve helytelen átültetése vagy alkalmazása miatt indított kötelezettségszegési eljárás révén. Az uniós jog megsértéséről szóló bejelentést az EKB-hoz, valamint a Pénzügyi Felügyelet Európai Rendszeréhez (PFER) lehet eljuttatni, ideértve a nemzeti illetékes hatóságokat és az EBH-t. Az EBH továbbra is közzéteszi az uniós bankrendszerre vonatkozó Bázeli III ellenőrzéséhez kapcsolódó rendszeres jelentéseit. Az ellenőrzés a Bázeli III EU-szintű intézményekre, mindenekelőtt az intézmények (kockázatalapú és nem kockázatalapú) tőke megfelelési mutatóira és likviditásfedezeti rátáira (LCR, NSFR) vonatkozó (a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv révén végrehajtott) előírásainak hatására terjed ki. Az ellenőrzést a Bázeli Bankfelügyeleti Bizottság ellenőrzésével párhuzamosan végzik el.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

MENTESÍTETT SZERVEZETEK

A tőkekövetelmény-irányelv 2. cikkének (5) bekezdése módosításra kerül azon Horvátországban található intézmények hozzáadása érdekében, amelyek a csatlakozási szerződésben foglaltak alapján mentesülnek a tőkekövetelmény-irányelv és a tőkekövetelmény-rendelet alkalmazása alól.

Egyes tagállamok állami fejlesztési bankjai és hitelegyesületei már korábban is mentesültek a tőkekövetelmény-irányelv és a tőkekövetelmény-rendelet szabályozási keretének alkalmazása alól. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében valamennyi tagállam számára lehetővé kell tenni annak engedélyezését, hogy az ilyen típusú szervezeteknek működésük során csak azoknak a nemzeti szabályozási biztosítékoknak kelljen megfelelniük, amelyek arányban állnak a számukra felmerülő kockázatokkal. E célból a Bizottság „Cselekvési terv a tőkepiaci unió megteremtésére” című, 2015. szeptember 30-i közleményében kötelezettséget vállalt arra, hogy megvizsgálja annak lehetőségét, hogy valamennyi tagállam engedélyezhesse a bankokra vonatkozó uniós tőkekövetelmény-kereten kívül működő hitelegyesületeket. Összhangban ezekkel a kötelezettségvállalásokkal, valamint Hollandia kérésére, a holland hitelegyesületek is szerepelnek a tőkekövetelmény-irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében szereplő listán. Emellett annak megkönnyítésére, hogy a listán szereplő intézményekhez hasonló, más tagállambeli intézmények is mentesülhessenek a tőkekövetelmény-irányelv és a tőkekövetelmény-rendelet szabályozási kerete alól, a tőkekövetelmény-irányelv 2. cikke kiegészül az (5a) és (5b) bekezdéssel. E cikk felhatalmazza a Bizottságot, hogy meghatározott intézmények vagy intézmények meghatározott kategóriái számára mentességet biztosítson a tőkekövetelmény-irányelv alól, amennyiben ezek megfelelnek bizonyos egyértelműen meghatározott kritériumoknak. Ilyen új mentességek kizárólag eseti alapon adhatók, az állami fejlesztési bank típusú bankok vagy egy tagállam teljes hitelegyesületi ágazata számára.

A 9. cikk (2) bekezdése azzal a céllal módosul, hogy jobban körülhatárolhatóak legyenek a személyek és a hitelintézetnek nem minősülő vállalkozások által végzett, a betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységre vonatkozó tilalom alóli kivételek. Egyértelművé válik, hogy a tilalom nem vonatkozik olyan személyekre vagy vállalkozásokra, amelyek olyan tevékenységbe kezdenek vagy olyan tevékenységet folytatnak, amely a tőkekövetelmény-irányelvtől eltérő uniós jog hatálya alá tartozik, amennyiben az egyéb uniós jogszabályok alá tartozó tevékenységeik betétek vagy egyéb visszafizetendő pénzeszközök nyilvánosságtól történő gyűjtésére irányuló üzletszerű tevékenységnek tekinthetők. Ez nem gátolhatja meg, hogy egy szervezet a tőkekövetelmény-irányelv, továbbá más uniós jogszabályok szerinti engedélyezés hatálya alá egyaránt tartozzon. Továbbá egyértelművé válik, hogy kizárólag a tőkekövetelmény-irányelv 2. cikkének (5) bekezdésében felsorolt szervezetek mentesülnek a tőkekövetelmény-irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerinti tilalom alól, mivel rájuk konkrét nemzeti jogi keretek vonatkoznak; a hatályos szöveg többértelmű megfogalmazása ezért módosításra kerül.

A 2. PILLÉR SZERINTI TŐKEKÖVETELMÉNYEK ÉS IRÁNYMUTATÁS

Az illetékes hatóságok által a 104. cikknek megfelelően meghatározott kiegészítő tőkekövetelményekre vonatkozó szabályok jelenlegi megfogalmazása különböző értelmezéseket tesz lehetővé azt illetően, hogy milyen esetekben írhatják elő ezeket a követelményeket, valamint azzal kapcsolatban, hogy hová sorolódnak ezek a követelmények

a tőkekövetelmény-rendelet 92. cikkében meghatározott minimális tőkeszükséglethez és a kombinált pufferkövetelményhez (128. cikk) viszonyítva. Az említett eltérő értelmezések ahhoz vezettek, hogy jelentős eltérések mutatkoznak az egyes intézmények számára a különböző tagállamokban előírt tőkeösszegek tekintetében, valamint hogy nem egyeznek a 141. cikkben meghatározott kifizetési korlátozás kiváltására vonatkozó küszöbértékek sem. Ezen túlmenően a jelenlegi szöveg nem utal az illetékes hatóságok azon lehetőségére, hogy közölhetik az intézményekkel arra vonatkozó elvárásaikat, hogy rendelkezzenek a minimális tőkeszükségletet, a kiegészítő szavatolótőke-követelményt és a kombinált pufferkövetelményeket meghaladó szavatolótőkével. A módosított 104. cikk az illetékes hatóságok hatáskörei között felsorolja a kiegészítő szavatolótőke-követelmény előírásának lehetőségét is. Az új 104a. cikk pontosítja a kiegészítő szavatolótőke-követelmények meghatározásának feltételeit, és hangsúlyozza az ilyen követelmények intézményspecifikus jellegét. Az irányelv kiegészül egy új, 104b. cikkel, amely pontosítja a tőkére vonatkozó ajánlás főbb jellemzőit, a 113. cikk pedig módosul annak érdekében, hogy a felügyeleti kollégiumoknak a tőkére vonatkozó iránymutatással is foglalkozniuk kelljen. Az irányelv egy új, 141a. cikkel egészül ki, hogy a kifizetési korlátozások céljából egyértelműbbé váljon a kiegészítő szavatolótőke-követelmény, a minimális szavatolótőke-követelmény, a szavatolótőkére és a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó követelmény, a leírható, illetve átalakítható kötelezettségekre vonatkozó minimumkövetelmény és a kombinált pufferre vonatkozó követelmény közötti összefüggés (az ún. követelmények sorrendje). Végül a 141. cikk módosul annak érdekében, hogy a követelmények sorrendje érvényre jusson a maximálisan felosztható összeg kiszámítása során.

A 2. PILLÉR SZERINTI ADATSZOLGÁLTATÁS ÉS KÖZZÉTÉTEL

Az adminisztratív terhek csökkentéséhez és a 2. pillér szerinti adatszolgáltatási és közzétételi rendszer arányosabbá tételéhez a javaslat módosítja a tőkekövetelmény-irányelv 104. cikkének (1) bekezdését, hogy korlátozza az illetékes hatóságok mérlegelési jogkörét az intézményekre vonatkozó további adatszolgáltatási vagy közzétételi követelmények előírása során. Az illetékes hatóságok csak abban az esetben válnak jogosulttá felügyeleti hatásköreik alkalmazására, ha teljesülnek a 104. cikk új, (2) bekezdésében meghatározott jogi feltételek.

A FELÜGYELETI FELÜLVIZSGÁLATI ÉS ÉRTÉKELÉSI ELJÁRÁS, VALAMINT A 2. PILLÉR MIKROPRUDENCIÁLIS CÉLOKRA VALÓ KORLÁTOZÁSA

A közelmúlt tapasztalatai azt mutatják, hogy érdemes lenne egyértelműbben elhatárolni egymástól az illetékes és a kijelölt hatóságok felelősségi területeit. Különösen igaz ez a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra, valamint a kapcsolódó felügyeleti követelményekre. Az illetékes hatóságok felelnek a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásért és a megfelelő intézményspecifikus felügyeleti követelmények előírásáért (az ún. 2. pillér szerinti követelmények). Ebben az összefüggésben az illetékes hatóságok értékelhetik az egy adott intézményből eredő rendszerszintű kockázatot, és ennek kezelésére felügyeleti követelményeket írhatnak elő az intézmény számára. A 2. pillér szerinti intézkedések alkalmazása ebben az összefüggésben gyengítheti az egyéb makroprudenciális eszközök eredményességét és hatékonyságát. Mindezek alapján a javaslat a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárást, valamint a kapcsolódó felügyeleti követelményeket egyértelműen a mikroprudenciális szintre korlátozza. A tőkekövetelmény-irányelv 97., 98., 99. és 105. cikke ennek megfelelően módosul. A 103. cikket el kell hagyni, és az új 104a. cikk (1) bekezdése kiegészül egy pontosítással, amely meghatározza, hogy makroprudenciális vagy

rendszerszintű kockázatok fedezésére nem lehet kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó, a 104. cikk a) pontja szerinti követelményeket előírni.

A KAMATLÁBKOCKÁZATRA VONATKOZÓ MÓDOSÍTOTT KERETELVEK BEVEZETÉSE

A kamatlábkockázat mérésére vonatkozó nemzetközi szintű fejlemények alapján módosul ezen irányelv 84. és 98. cikke, valamint a tőkekövetelmény-rendelet 448. cikke annak érdekében, hogy átdolgozott keretet vezessenek be a kamatlábkockázatok banki könyvi pozíciók esetében történő figyelembevétele céljából. A módosítások magukban foglalják egy közös, egységesített módszer bevezetését, amelyet az intézmények az említett kockázatok figyelembevételére alkalmazhatnak, vagy amelynek alkalmazását az illetékes hatóságok előírhatják az intézmény számára, ha az intézmény e kockázatok rögzítésére kidolgozott rendszere nem megfelelő, emellett javított kiugróérték-tesztet és közzétételi követelményeket tartalmaznak. Továbbá, az EBH a tőkekövetelmény-irányelv 84. cikkében felhatalmazást kap arra, hogy dolgozza ki a szabványosított módszer részleteit a tekintetben, hogy az intézményeknek milyen kritériumokat és feltételeket kell teljesíteniük a kamatlábkockázatok azonosítása, értékelése, kezelése és csökkentése során. A tőkekövetelmény-irányelv 98. cikke az EBH-t arra is felhatalmazza, hogy meghatározza a kamatlábakra alkalmazott hat felügyeleti sokkforgatókönyvet és a közös felvetést, amelyet az intézményeknek a kiugróérték-teszt céljára alkalmazniuk kell.

PÉNZÜGYI HOLDING TÁRSASÁGOK, VEGYES PÉNZÜGYI HOLDING TÁRSASÁGOK

Annak érdekében, hogy az uniós prudenciális keretrendszert közvetlenül alkalmazni lehessen a pénzügyi holding társaságokra és a vegyes pénzügyi holding társaságokra, a tőkekövetelmény-irányelv és a tőkekövetelmény-rendelet számos cikke tekintetében új rendelkezések és kiigazítások kerülnek bevezetésre. Egy engedélyezési követelmény mellett a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok feletti közvetlen felügyeletet lehetővé tevő hatáskörök is bevezetésre kerülnek (a tőkekövetelmény-irányelv 21a. cikke). A tőkekövetelmény-irányelv 11. cikke módosul annak egyértelművé tétele érdekében, hogy – amennyiben a követelmények alkalmazására az említett holding társaságok szintjén összevont alapon kerül sor – a megfelelésért közvetlenül a holding társaság felel, nem pedig azok az intézmények, amelyek az ilyen holdingok leányvállalatai. A tőkekövetelmény-irányelv 13. és 18. cikke kiigazításra kerül, hogy tükrözze a pénzügyi holding társaságok vagy a vegyes pénzügyi holding társaságok közvetlen felelősségét.

KÖZBENSŐ EU-SZINTŰ ANYAVÁLLALAT

A belső veszteségviselő képességre vonatkozó nemzetközileg elfogadott standardok nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmények általi végrehajtásának az uniós jogban történő megkönnyítése érdekében, általánosabban a harmadik országbeli, az EU-ban jelentős tevékenységet folytató csoportok szanalási folyamatának egyszerűsítése és megerősítése céljával a tőkekövetelmény-irányelv 21b. cikke új követelményként előírja egy közbenső EU-szintű anyavállalat létrehozását olyan esetekre, amikor két vagy több az EU-ban létrehozott intézménynek azonos legfelső szintű anyavállalata van egy harmadik országban. A EU-szintű közbenső anyavállalat vagy egy, a tőkekövetelmény-rendelet és a tőkekövetelmény-irányelv követelményeinek hatálya alá tartozó holding társaság, vagy egy EU-szintű intézmény lehet. A követelmény csak azokra a harmadik országbeli csoportokra alkalmazandó, amelyeket nem

EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézményként azonosítottak, vagy amelyek az EU területén legalább 30 milliárd EUR teljes eszközállományú szervezetekkel rendelkeznek (a számítás során a harmadik országbeli csoportok leányvállalatait és fióktelepeit egyaránt figyelembe kell venni).

JAVADALMAZÁS

A tőkekövetelmény-irányelv 161. cikkének (2) bekezdésében előírtak szerint a Bizottság felülvizsgálta a tőkekövetelmény-irányelv javadalmazási szabályainak hatékonyságát, végrehajtását és érvényesítését. E felülvizsgálat megállapításai, amelyeket a Bizottság COM(2016) 510 jelentése tartalmaz, általában véve kedvezőek voltak.

A vizsgálat azonban kimutatta, hogy egyes szabályok, nevezetesen a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó szabályok a gyakorlatban nem valósíthatók meg a legkisebb és legkevésbé összetett intézmények, valamint az alacsony változó javadalmazású személyzet esetében. A felülvizsgálat arra is rámutatott, hogy a tőkekövetelmény-irányelv 92. cikkének (2) bekezdésében célul kitűzött arányosságot a legkisebb és legkevésbé összetett intézmények tekintetében eltérő módokon értelmezték, ami a rendelkezések eltérő tagállami alkalmazásához vezetett. A fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó szabályoknak a kisméretű és nem összetett intézményekben, valamint az alacsony változó javadalmazású személyzet vonatkozásában történő alkalmazása során felmerült nehézségek kezelésére tekintettel a javaslat célzott módosítást tartalmaz. Ezért a 94. cikk módosul és pontosítja, hogy a szabályokat minden intézményre, illetve azok meghatározott személyzetére alkalmazni kell, azok kivételével, amelyek, illetve akik az eltérések tekintetében megállapított határértékek alatt vannak. Ugyanakkor az illetékes hatóságok számára a javaslat bizonyos mértékű rugalmasságot biztosít egy szigorúbb megközelítés elfogadásához.

A javadalmazásra vonatkozó rendelkezéseket érintő módosítások emellett – a tőkekövetelmény-irányelv követelményeinek teljesítése érdekében – lehetővé teszik a jegyzett intézmények számára a részvényhez kapcsolt eszközök használatát. Ezzel egy további, az arányosabb szabályok iránti, a Bizottság által azonosított igény teljesül.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a 2013/36/EU irányelvnek a mentesített szervezetek, a pénzügyi holding társaságok, a vegyes pénzügyi holding társaságok, a javadalmazás, a felügyeleti intézkedések és hatáskörök, valamint a tőkemegőrzési intézkedések tekintetében történő módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Központi Bank véleményére,⁶

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére⁷,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet⁸ és az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁹ a 2007–2008-ban kibontakozott pénzügyi válságra adott válaszként fogadták el. E jogalkotási intézkedések jelentősen hozzájárultak a pénzügyi rendszer megerősítéséhez az Unióban, és az uniós intézményeket ellenállóbbá tették az esetleges jövőbeli megrázkódtatásokkal szemben. Jóllehet ezek az intézkedések rendkívül átfogóak voltak, nem kezelték az intézmények valamennyi feltérképezett hiányosságát. A kezdetben javasolt intézkedések némelyikére emellett

⁶ HL C [...], [...], [...] o.

⁷ HL C... , , . o.

⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, valamint a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezések vonatkoznak, vagy pedig nincsenek kellőképpen kidolgozva a zökkenőmentes végrehajtáshoz.

- (2) Ezen irányelv célja, hogy kezelje az olyan rendelkezésekkel kapcsolatban felmerült kérdéseket, amelyek nem bizonyultak kellően egyértelműnek, és ezért eltérően értelmezik őket, vagy amelyekről azt állapították meg, hogy egyes intézmények számára túlzott terhet jelentenek. Kiigazításokat tartalmaz továbbá a 2013/36/EU irányelvhez, amelyek vagy más uniós jogszabályok, például a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹⁰ elfogadását, vagy pedig az 575/2013/EU rendelethez párhuzamosan javasolt változtatásokat követően váltak szükségessé. Végül, a javasolt módosítások jobban összhangba hozzák a jelenlegi szabályozási keretet a nemzetközi fejleményekkel annak érdekében, hogy elősegítsék a joghatóságok közötti egységességet és összehasonlíthatóságot.
- (3) A pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok lehetnének bankcsoportok anyavállalatai, és a prudenciális követelmények alkalmazására a tervek szerint az ilyen holding társaságok összevont helyzete alapján kerül sor. Mivel az ilyen holding társaság által ellenőrzött intézmény nem felel meg minden esetben a követelmények összevont alkalmazásának, összhangban áll az összevonás céljával, ha a pénzügyi holding társaságokat és a vegyes pénzügyi holding társaságokat a 2013/36/EU irányelv és a 575/2013/EU rendelet közvetlen hatálya alá vonják. Ehhez a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok vonatkozásában egy külön engedélyezési eljárás, valamint az illetékes hatóságok általi felügyelet szükséges. Ez biztosítaná, hogy azok a holding társaságok, amelyekre egyéni szinten nem alkalmazandók prudenciális követelmények, közvetlenül teljesítsék az összevont prudenciális követelményeket.
- (4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság tekintetében a legfőbb feladatok ellátásának felelősségét az összevont felügyeletet ellátó hatóság viseli. Éppen ezért szükséges, hogy ezt a hatóságot bízzák meg a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok prudenciális engedélyezésével és felügyeletével is. Az Európai Központi Banknak a hitelintézetek anyavállalatai feletti összevont alapú felügyelet gyakorlására vonatkozó, az 1024/2013/EU tanácsi rendelet¹¹ 4. cikke (1) bekezdésének g) pontja szerinti feladatának ellátása során felelősséget kell vállalnia a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok felügyeletéért és engedélyezéséért is.
- (5) A 2016. július 28-i COM(2016) 510 bizottsági jelentés azt mutatta, hogy az elvek némelyike, nevezetesen a 2013/36/EU irányelv 94. cikke (1) bekezdésének l) és m) pontjában meghatározott, a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó követelmények kisméretű és nem összetett pénzügyi intézményekre történő alkalmazása túlságosan nagy terhet jelent az említett intézmények számára és nem áll

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

¹¹ A Tanács 1024/2013/EU rendelete (2013. október 15.) az Európai Központi Banknak a hitelintézetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatos külön feladatokkal történő megbízásáról (HL L 287., 2013.10.29., 63. o.).

arányban az általa biztosított prudenciális előnyökkel. Ehhez hasonlóan megállapításra került, hogy ezen előírások alkalmazásának költségei meghaladják az ezekhez kapcsolódó prudenciális előnyöket abban az esetben, ha a személyzet alacsony szintű változó javadalmazásban részesül, mivel az ilyen szintű változó javadalmazás csak kevés vagy semmilyen ösztönzést nem jelent arra, hogy a személyzet túlzott kockázatot vállaljon. Következésképpen, noha főszabály szerint valamennyi intézmény köteles alkalmazni az összes elvet valamennyi olyan munkatársára, akinek a szakmai tevékenysége jelentős hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, az irányelvben mentesíteni kell a kisméretű és nem összetett intézményeket, valamint az alacsony szintű változó javadalmazásban részesülő személyzetet a fizetési halasztásra és az eszközökben való kifizetésre vonatkozó követelmények alól.

- (6) A felügyeleti konvergencia biztosítása, az intézményeket érintő egyenlő versenyfeltételek előmozdítása, valamint a betétesek, a befektetők és fogyasztók egész Unióra kiterjedő megfelelő védelme céljából egyértelmű, következetes és harmonizált kritériumokra van szükség a kisméretű és nem összetett pénzügyi intézmények, valamint az alacsony szintű változó javadalmazás azonosításához. Ugyanakkor indokolt bizonyos mértékű rugalmasságot biztosítani az illetékes hatóságok számára egy szigorúbb megközelítés elfogadásához, amennyiben az említett hatóságok ezt szükségesnek ítélik.
- (7) A 2013/36/EU irányelv előírja, hogy bármely változó javadalmazás jelentős része – és minden esetben legalább 50 %-a – részvények vagy azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések az érintett intézmény jogi formájától függően, illetve szabályozott piacra be nem vezetett intézmény esetében részvényárfolyamhoz kötött instrumentumok vagy azokkal egyenértékű nem készpénz alapú eszközök, és – amennyiben lehetséges – a bizonyos feltételeknek megfelelő egyéb alapvető tőkeinstrumentumok vagy járulékos tőkeinstrumentumok egyensúlyban lévő kombinációja kell, hogy legyen. Ez az elv korlátozza a részvényhez kapcsolt eszközöknek a tőzsdén nem jegyzett intézmények általi használatát, és a tőzsdén jegyzett intézmények számára előírja a részvények használatát. A 2016. július 28-i COM(2016) 510 bizottsági jelentés megállapította, hogy a részvények használata jelentős adminisztratív terheket és költségeket eredményezhet a tőzsdén jegyzett intézmények számára. Ugyanakkor egyenértékű prudenciális előny érhető el azáltal, ha a tőzsdén jegyzett intézmények számára lehetővé válik a részvényekhez kapcsolt olyan eszközök használata, melyek tükrözik a részvények értékét. A részvényekhez kapcsolt eszközök használatának lehetőségét ezért ki kell terjeszteni a tőzsdén jegyzett intézményekre is.
- (8) Az illetékes hatóságok által előírt szavatolótőke-többletek jelentősen befolyásolják egy intézmény szavatolótőkéjének általános szintjét és lényegesek a piaci résztvevők számára, mivel az előírt kiegészítő szavatolótőke szintje kihatással van az osztalékfizetéseket, a jutalmak kifizetését és a kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokra vonatkozó kifizetéseket érintő korlátozások kiváltásához kapcsolódó küszöbértékre. Egyértelműen meg kell határozni azokat a feltételeket, amelyek mellett többlettőke-követelményt kell alkalmazni a szabályok valamennyi tagállamban következetes alkalmazása és a piac megfelelő működésének biztosítása érdekében.
- (9) Az illetékes hatóságok által előírt szavatolótőke-többleteket egy adott intézmény sajátos helyzetéhez viszonyítva kell megállapítani és kellően indokolni kell. Ezek a követelmények nem alkalmazhatók a makroprudenciális kockázatok kezelésére, és a

szavatolótőke-követelmények sorrendjében a minimális szavatolótőke-követelmények fölé és a kombinált pufferkövetelmények alá kell besorolni őket.

- (10) A tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelménynek a kockázatalapú szavatolótőke-követelményekkel megegyező szinten kell elhelyezkednie. Ezért az illetékes hatóságok által a túlzott tőkeáttételi kockázat kezelésére előírt szavatolótőke-többleteket a minimális tőkeáttételi mutatóra vonatkozó követelményhez, nem pedig a minimális kockázatalapú szavatolótőke-követelményhez kell hozzászámítani. Továbbá, bármely elsődleges alapvető tőkét, amelyet az intézmények a tőkeáttétellel kapcsolatos követelmények teljesítése érdekében használnak, fel lehet használni a kockázatalapú szavatolótőke-követelmények teljesítésére is, beleértve a kombinált pufferkövetelményeket is.
- (11) Az illetékes hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy közölhessék egy intézménnyel, amennyiben a tőkeösszegnek a minimális szavatolótőke-követelményt, a kiegészítő szavatolótőke-követelményt és a kombinált puffer-követelményt meghaladó további kiigazítását várnák el annak érdekében, hogy az intézmény megbirkózzon a jövőbeni és közvetett helyzetekkel. Mivel a kiigazításra vonatkozó iránymutatás tőkecélnak minősül, annyiban a szavatolótőke-követelmények és a kombinált pufferkövetelmény fölé sorolandó, amennyiben egy ilyen cél teljesítésének elmaradása nem váltja ki az ezen irányelv 141. cikke szerinti kifizetési korlátozások kiváltását, továbbá ez a rendelet és az 575/2013/EU rendelet nem tartalmaz kötelező erejű közzétételi kötelezettségeket az iránymutatás tekintetében. Ha egy intézmény ismételten nem teljesíti a kitűzött tőkecél, az illetékes hatóságnak jogosultnak kell lennie arra, hogy felügyeleti intézkedéseket hozzon, és adott esetben kiegészítő szavatolótőke-követelményeket határozzon meg.
- (12) A Bizottságnak a pénzügyi szolgáltatások uniós szabályozási keretéről szóló véleményezési felhívására adott válaszok kiemelték, hogy az adatszolgáltatási teher növekedését eredményezte az illetékes hatóságok által az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeken túl előírt rendszeres adatszolgáltatási követelmény. A Bizottságnak jelentést kell készítenie az említett további rendszeres adatszolgáltatási követelmények azonosítására, és értékelnie kell, hogy összhangban állnak-e a felügyeleti jelentéstételre vonatkozó egységes szabálykönyvvel.
- (13) A 2013/36/EU irányelvnek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatra vonatkozó rendelkezései kapcsolódnak az 575/2013/EU rendeletet módosító (EU) XX rendelet vonatkozó rendelkezéseivel, amelyek hosszabb végrehajtási időszakot írnak elő az intézmények számára. A nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázatra vonatkozó szabályok alkalmazásának összehangolása érdekében, az ezen irányelv vonatkozó rendelkezéseinek való megfeleléshez szükséges rendelkezések ugyanattól a naptól válnak alkalmazandóvá, mint az (EU) [XX] rendelet vonatkozó rendelkezései.
- (14) A nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatláb-kockázat kiszámításának azokban az esetekben való egységesítése érdekében, amikor az intézmény e kockázat kiszámítására vonatkozó belső rendszere nem megfelelő, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban fogadja el az ezen irányelv 84. cikkének (4) bekezdésében

meghatározott szabályozástechnikai standardokat, amelyekben részletesen kidolgoz egy egységesített módszert.

- (15) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok könnyebben azonosíthassák azokat az intézményeket, amelyek nem kereskedési könyvi tevékenysége a kamatlábak esetleges változásai miatt adott esetben jelentős veszteségeket könyvelhet el, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban szabályozástechnikai standardokat fogadjon el a következők tekintetében: a 98. cikk (5) bekezdésében említettek szerint a tőke üzleti értéke változásának kiszámításához valamennyi intézmény által alkalmazandó hat felügyeleti sokkforgatókönyv meghatározása; a közös feltevések meghatározása, amelyeket az intézményeknek belső rendszereikben ugyanezen számítás céljából alkalmazniuk kell; valamint az olyan konkrét kritériumok esetleges szükségességének meghatározása, amelyek révén azonosíthatók az intézmények, amelyek esetében a nettó kamatbevételeknek a kamatlábváltozások miatti csökkenését követően indokolt lehet felügyeleti intézkedések bevezetése.
- (16) Annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok iránymutatással rendelkezzenek azon helyzetek azonosítására, amelyekben intézményspecifikus többlettőke-követelményt kell előírni, a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén és az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban szabályozástechnikai standardokat fogadjon az egyes olyan kockázatok vagy kockázati elemek mérése tekintetében, amelyekre az 575/2013/EU rendeletben meghatározott szavatolótőke-követelmények nem, vagy nem kellő mértékben terjednek ki.
- (17) Egyes tagállamok állami fejlesztési bankjai és hitelszövetkezetei hagyományosan mentesülnek a hitelintézetekre vonatkozó uniós jogszabályok alól. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében más állami fejlesztési bankok és hitelszövetkezetek számára is lehetővé kell tenni, hogy mentesüljenek a hitelintézetekre vonatkozó uniós jogszabályok alól, és működésükre kizárólag azok a nemzeti szabályozási rendelkezések vonatkozzanak, amelyek arányosak az általuk vállalt kockázatokkal. A jogbiztonság biztosítása érdekében egyértelmű kritériumokat kell megállapítani az ilyen kiegészítő mentességek tekintetében, és a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy jogi aktusokat fogadjon el az EUMSZ 290. cikkével összhangban annak megállapítása tekintetében, hogy az egyes intézmények vagy intézményi kategóriák megfelelnek-e a meghatározott kritériumoknak.
- (18) A jogi aktusoknak az EUMSZ 290. cikkével összhangban való elfogadását megelőzően különösen fontos, hogy a Bizottság előkészítő munkája során megfelelő, többek között szakértői konzultációkat folytasson, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (19) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra Unió-szerte alkalmazandó egységes prudenciális követelményeket biztosító meglévő uniós jogszabályok megerősítését és finomítását az egyes tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért e célok az intézkedés léptéke és hatása miatt uniós szinten jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (20) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben mellékelnek egy vagy több olyan dokumentumot, amely részletesen ismerteti az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentumok megküldését indokoltnak tekinti.
- (21) A 2013/36/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A IRÁNYELVET:

1. cikk
A 2013/36/EU irányelv módosításai

A 2013/36/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) az (5) bekezdés a következőképpen módosul:

(1) a 16. pont helyébe a következő szöveg lép:

„16. Hollandiában a »Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV«, az »NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij«, az »NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering«, az »Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV« és a »kredietunies«;”

(2) a cikk a következő 24. ponttal egészül ki:

„24. Horvátországban a »kreditne unije« és a »Hrvatska banka za obnovu i razvitak«;”

b) a cikk a következő (5a) és (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Ez az irányelv nem alkalmazandó azon intézményekre, amelyek esetében a Bizottság a 148. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban a rendelkezésére álló információk alapján – az állami támogatási szabályok alkalmazásának sérelme nélkül – megállapítja, hogy az intézmény a következő feltételek mindegyikének eleget tesz:

a) közjogi rendelkezéssel valamely tagállam központi kormányzata, regionális kormányzata vagy helyi önkormányzata hozta létre;

- b) az intézményre vonatkozó jogszabályok és rendelkezések alátámasztják, hogy tevékenysége az intézményre vonatkozó jogszabályokkal és rendelkezésekkel összhangban lévő, meghatározott pénzügyi, társadalmi vagy gazdasági közpolitikai célok elérésének előmozdítására korlátozódik, amelyet nem versenypiaci alapon és nem nyereségcéljal folytat. E tekintetben a közpolitikai célok közé tartozhat a meghatározott gazdasági tevékenységek vagy az érintett tagállam egyes földrajzi területei részére nyújtott fejlesztési vagy ösztönzési célú finanszírozás;
- c) megfelelő és hatékony prudenciális követelmények vonatkoznak rá, többek között a minimális szavatolótőke-követelmények tekintetében, valamint megfelelő felügyeleti keret hatálya alá tartozik, amelynek hatása az uniós jog alapján létrehozott keret hatásához hasonló;
- d) adott esettől függően a központi kormányzat, a regionális kormányzat vagy a helyi önkormányzat köteles megóvni az intézmény életképességét, vagy közvetlenül vagy közvetve garanciát vállal az intézményre vonatkozó szavatolótőke-követelmény, forrásellátottsági követelmény vagy az intézmény kitettségeinek legalább 90 %-ára;
- e) nem fogadhat el a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹² 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontjában meghatározott biztosított betéteket;
- f) tevékenysége arra a tagállamra korlátozódik, amelyben a központi irodája található;
- g) az intézmény eszközeinek összértéke kisebb, mint 30 milliárd EUR;
- h) az intézmény eszközei összértékének az érintett tagállam GDP-jéhez viszonyított aránya kisebb mint 20 %;
- i) az intézménynek nincs meghatározó jelentősége az érintett tagállam nemzetgazdasága szempontjából.

A Bizottság rendszeres időközönként felülvizsgálja, hogy a 148. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó intézmény továbbra is megfelel-e az első albekezdésben meghatározott feltételeknek.

(5b) Ez az irányelv nem alkalmazandó tagállambeli intézménykategóriákra, amennyiben a rendelkezésére álló információk alapján a Bizottság a 148. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusban megállapítja, hogy az adott kategóriába tartozó intézmények valamely tagállam nemzeti joga szerint hitelegyesületnek minősülnek és eleget tesznek a következő feltételek mindegyikének:

- a) szövetkezeti jellegű pénzügyi vállalkozások;

¹²

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16) a betétbiztosítási rendszerekről (átdolgozás) (HL L 173., 2014.6.12., 149. o.)

- b) tagsági körük bizonyos előre meghatározott, közös jellemzőkkel és érdekekkel rendelkező tagokra korlátozódik;
- c) hitel- és pénzügyi szolgáltatásokat kizárólag tagjaik részére nyújthatnak;
- d) betéteket és visszafizetendő pénzeszközöket kizárólag tagjaiktól fogadhatnak el, és ezek a betétek a 2014/49/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdésének 5. pontja szerinti biztosított betétnek minősülnek;
- e) számukra kizárólag ezen irányelv I. mellékletének 1–6. és 15. pontjában felsorolt tevékenységek végzése engedélyezett;
- f) megfelelő és hatékony prudenciális követelmények vonatkoznak rájuk többek között a minimális tőkeszükséglet tekintetében, valamint megfelelő felügyeleti keret hatálya alá tartoznak, amelynek hatása az uniós jog alapján létrehozott keret hatásához hasonló;
- g) az e kategóriába tartozó intézmények eszközeinek összértéke nem haladja meg az érintett ország GDP-jének 3 %-át, és az egyes intézmények eszközeinek összértéke nem haladja meg a 100 millió EUR-t;
- h) tevékenységük arra a tagállamra korlátozódik, amelyben a központi irodájuk található.

A Bizottság rendszeres időközönként felülvizsgálja, hogy a 148. cikk alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktus hatálya alá tartozó intézmények továbbra is megfelelnek-e az első albekezdésben meghatározott feltételeknek.”

c) a (6) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(6) Az e cikk (5) bekezdésének 1. és 3–24. pontjában és az e cikk (5a) és (5b) bekezdésével összhangban elfogadott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban említett szervezetek a 34. cikk és a VII. cím 3. fejezetének alkalmazásában pénzügyi vállalkozásnak minősülnek.”

d) a cikk a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„[A hatálybalépéstől számított 5 éven belül] a Bizottság felülvizsgálja a 2. cikk (5) bekezdésében meghatározott listát, amelynek keretében megvizsgálja, hogy a listán szereplő szervezetek tekintetében a listán történő szerepeltetés okai továbbra is fennállnak-e, valamint a listán szereplő szervezetek tekintetében alkalmazandó nemzeti jogi keretet és felügyeletet, a listán szereplő szervezetek betétbiztosításának típusát és minőségét, valamint a 2. cikk (5a) és (5b) bekezdésében meghatározott típusú szervezetek esetében az ott meghatározott kritériumokat is.”

2. A 3. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdés a következő pontokkal egészül ki:

„60. »szanálási hatóság «: a 2014/59/EU irányelv 2. cikke (1) bekezdése 18. pontjában meghatározott szanálási hatóság ;

61. »globálisan rendszerszinten jelentős intézmény« az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 132. pontjában meghatározott globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

62. »nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény«: az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdése 133. pontjában meghatározott nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény;

63. »csoport« az 575/2013/EU rendelet 4. cikke (1) bekezdésének 137. pontjában meghatározott csoport;

64. »harmadik országbeli csoport«: olyan csoport, amelynek anyavállalata harmadik országban letelepedett.

b) a cikk a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet előírásainak összevont alapú alkalmazása, valamint a felügyeletnek ezen irányelvvel és az 575/2013/EU rendelettel összhangban történő összevont alapú gyakorlása érdekében az »intézmény«, a »tagállami anyaintézmény«, az »EU-szintű anyaintézmény« és az »anyavállalat« fogalmába azon pénzügyi holding társaságokat és vegyes pénzügyi holding társaságokat is bele kell érteni, amelyek az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet összevont alapú előírásainak hatálya alá tartoznak, és amelyek működését a 21a. cikk szerint engedélyezték.”

3. A 4. cikk (8) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(8) A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az illetékes hatóságoktól eltérő hatóságok rendelkeznek a szanalási hatáskörrel, ezek a szanalási hatáskörrel felruházott egyéb hatóságok szorosán együttműködjenek és konzultáljanak az illetékes hatóságokkal a szanalási tervek előkészítését illetően, és minden egyéb olyan esetben, amelyre vonatkozóan ezt az irányelv, a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv¹³ vagy az 575/2013/EU rendelet előírja.”

4. A 8. cikk (2) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont helyébe a következő lép:

„a) a hitelintézetek engedély iránti kérelmében az illetékes hatóságok számára benyújtandó információ, ideértve a 10. cikkben előírt üzleti tervet, valamint az engedélyezés tagállamok által meghatározott követelményeihez szükséges információkat, amely követelményekről az (1) bekezdés szerint tájékoztatták az EBH-t;”

b) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

¹³

Az Európai Parlament és a Tanács 2014/59/EU irányelve (2014. május 15.) a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanalását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

„b) a 14. cikk szerinti befolyásoló részesedéssel rendelkező részvényesekre és tagokra vonatkozó követelmények, illetve, amennyiben nincsenek befolyásoló részesedések, a 20 legnagyobb részvényesre vagy tagra vonatkozó követelmények; és”.

5. A 9. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó betétek és más visszafizetendő pénzeszközök olyan gyűjtésére, amelyet az alábbiak valamelyike végez:

- a) egy tagállam;
- b) egy tagállam regionális vagy helyi hatósága;
- c) olyan nemzetközi szervezetek, amelyeknek egy vagy több tagállam tagja;
- d) olyan személyek vagy vállalkozások, amelyek elindítását és működését az uniós jognak ettől az irányelvtől és az 575/2013/EU rendeletről eltérő eleme kifejezetten szabályozza;
- e) a 2. cikk (5) bekezdésében említett azon szervezetek, amelyek tevékenységét nemzeti jog szabályozza.”

6. A 10. cikk helyébe a következő szöveg lép:

*„10. cikk
Üzleti terv és szervezeti felépítés*

A tagállamok előírják, hogy az engedély iránti kérelemhez üzleti tervet kell csatolni, amely meghatározza a folytatni kívánt üzleti tevékenységek fajtáit és a hitelintézet szervezeti felépítését, amelyben szerepeltetik a csoporton belüli anyavállalatokat, a pénzügyi holding társaságokat és a vegyes pénzügyi holding társaságokat is.”

7. A 14. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok megtagadják a hitelintézeti tevékenység megkezdésére vonatkozó engedélyt, ha – figyelembe véve a hitelintézet megbízható és prudens vezetése biztosításának szükségességét – nincsenek meggyőződve a részvényeseknek vagy tagoknak a 23. cikk (1) bekezdésében megállapított kritériumok szerinti alkalmasságáról. A 23. cikk (2) és (3) bekezdését, valamint a 24. cikket alkalmazni kell.”

8. A 18. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) már nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik vagy hatodik részében – a 92a. és a 92b. cikk kivételével –, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában vagy 105. cikkében megállapított prudenciális követelményeket, vagy már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek, és különösen akkor, ha már nem képes tovább szavatolni a betétesei által rábízott eszközök biztonságát;”.

9. A szöveg a következő 21a. és 21b. cikkel egészül ki:

- (1) A tagállamok a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok részére előírják, hogy engedélyért a 111. cikkel összhangban meghatározott összevont felügyeletet ellátó hatósághoz folyamodjanak.

Amennyiben az összevont felügyeletet ellátó hatóság eltér annak a tagállamnak az illetékes hatóságától, amelyben a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot alapították, az összevont felügyeletet ellátó hatóság konzultál az illetékes hatósággal.

- (2) Az (1) bekezdésben említett engedély iránti kérelem az alábbiakra vonatkozóan tartalmaz információkat:

- a) a pénzügyi holding társaságot vagy a vegyes pénzügyi holding társaságot magában foglaló csoport szervezeti felépítése, világosan feltüntetve benne a leányvállalatokat és adott esetben az anyavállalatokat;
- b) az üzleti tevékenység tényleges irányítására és a központi iroda helyére vonatkozóan a 13. cikkben előírt követelményeknek való megfelelés;
- c) a részvényesekre és a tagokra vonatkozóan a 14. cikkben előírt követelményeknek való megfelelés.

- (3) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság kizárólag akkor adhat engedélyt, ha meggyőződött arról, hogy a következő feltételek mindegyike teljesül:

- a) az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelmények hatálya alá tartozó pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság képes biztosítani az említett követelményeknek való megfelelést;
- b) a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság nem akadályozza a leány- vagy anyaintézmények tényleges felügyeletét.

- (4) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság a pénzügyi holding társaságok és a vegyes pénzügyi holding társaságok részére előírják, hogy bocsássák rendelkezésükre azokat az információkat, amelyek a csoport szervezeti felépítése és az e cikkben említett engedélyezési követelményeknek való megfelelés nyomon követéséhez szükségesek.

- (5) Az összevont felügyeletet ellátó hatóságok csak akkor vonhatják vissza a pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság részére megadott engedélyt, ha az érintett pénzügyi holding társaság vagy vegyes pénzügyi holding társaság:

- a) 12 hónapon belül nem használja fel az engedélyt, kifejezetten lemond az engedélyről, vagy értékesítette az intézménynek minősülő összes leányvállalatát;
- b) valótlan nyilatkozatok révén, vagy más szabálytalan módon szerezte meg az engedélyt;

- c) már nem felel meg az engedély kiadásának alapjául szolgáló feltételeknek;
- d) összevont alapon az ezen irányelvben és az 575/2013/EU rendeletben megállapított követelmények hatálya alá tartozik és már nem teljesíti az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik vagy hatodik részében, vagy az ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontjában vagy 105. cikkében megállapított prudenciális követelményeket, vagy már nem lehet számítani arra, hogy eleget tesz a hitelezőivel szemben fennálló kötelezettségeinek;
- e) egyéb olyan helyzetbe kerül, amelyre vonatkozóan a nemzeti jog az engedély visszavonásáról rendelkezik; vagy
- f) elköveti a 67. cikk (1) bekezdésében említett valamelyik jogsértést.

21b. cikk

Közbenső EU-szintű anyavállalat

- (1) A tagállamok előírják, hogy az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó kettő vagy több unióbeli intézmény rendelkezzen az Unióban letelepedett közbenső EU-szintű anyavállalattal.
 - (2) A tagállamok előírják az unióbeli közbenső EU-szintű anyavállalatnak, hogy a 8. cikkel összhangban intézményként, vagy a 21a. cikkel összhangban pénzügyi holding társaságként vagy vegyes pénzügyi holding társaságként folyamodjanak engedélyért.
 - (3) Az (1) és (2) bekezdést nem kell alkalmazni, ha a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértéke nem éri el a 30 milliárd EUR-t, kivéve, ha a harmadik országbeli csoport nem EU-beli globálisan rendszerszinten jelentős intézmény.
 - (4) E cikk alkalmazásában a harmadik országbeli csoport unióbeli eszközeinek összértékébe a következőket kell beleszámítani:
 - a) a harmadik országbeli csoport összes unióbeli intézményének összes eszköze a konszolidált mérlegük alapján; és
 - b) a harmadik országbeli csoport Unióban engedéllyel rendelkező összes fióktelepének összes eszköze.
 - (5) Az illetékes hatóságok a (2) bekezdés alapján kiadott minden engedélyről értesítik az EBH-t.
 - (6) Az EBH honlapján közzéteszi az összes olyan közbenső EU-szintű anyavállalatot tartalmazó listát, amelyek számára engedélyt adtak ki az Unióban.
- Az illetékes hatóságok előírják, hogy az ugyanazon harmadik országbeli csoporthoz tartozó intézmények mindegyike egyazon közbenső EU-szintű anyavállalathoz tartozzon.”
10. A 23. cikk (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) a tervezett részesedésszerzés eredményeképpen a hitelintézet üzleti tevékenységét irányító bármely vezető testületi tagnak a 91. cikk (1) bekezdésében foglaltak szerinti jó hírneve, szaktudása, képességei és tapasztalata;”.

11. A 47. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok értesítik az EBH-t a következőkről:

- a) minden olyan fiókengedély, amelyet harmadik országban található központi irodával rendelkező hitelintézeteknek adtak ki;
- b) a harmadik országbeli központi irodával rendelkező hitelintézetek engedéllyel rendelkező fióktelepeinek összes eszköze és kötelezettsége a rendszeres beszámolóknak megfelelően.

Az EBH honlapján közzéteszi azon harmadik országbeli fióktelepek listáját, amelyek működését valamely tagállamban engedélyezték, feltüntetve az érintett tagállamot és az egyes fióktelepek eszközeinek összértékét.”

12. A 75. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok összegyűjtik az 575/2013/EU rendelet 450. cikke (1) bekezdésének g), h), i) és k) pontjában megállapított nyilvánosságra hozatali kritériumoknak megfelelően nyilvánosságra hozott információkat, és felhasználják a javadalmazási trendek és gyakorlatok értékelésére. Az illetékes hatóságok megküldik az EBH-nak ezt az információt.”

13. A 84. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„84. cikk

Nem kereskedési könyvi tevékenységekből származó kamatkockázat

- (1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények belső rendszereket működtessenek vagy a szabványosított módszert alkalmazzák a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételre egyaránt kiható esetleges kamatlábváltozásokból származó kockázatok azonosítására, értékelésére, kezelésére és mérséklésére.
- (2) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények rendszereket működtessenek a hitelkockázati feláraknak a tőke gazdasági értékére és a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó nettó kamatbevételre egyaránt kiható esetleges változásaiból származó kockázatok értékelésére és nyomon követésére.
- (3) Az illetékes hatóságok előírhatják az intézmények számára az (1) bekezdésben említett szabványosított módszer alkalmazását, amennyiben az (1) bekezdésben említett kockázatok értékelésére az intézmények által működtetett belső rendszerek nem kielégítőek.
- (4) Az EBH e cikk alkalmazása céljából szabályozástechnikai standardtervezetet dolgoz ki annak érdekében, hogy meghatározza azon szabványosított módszer részleteit,

amelyet az intézmények az (1) bekezdésben említett kockázatok értékelésére alkalmazhatnak.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított egy éven belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

(5) Az EBH iránymutatást ad ki a következők meghatározása céljából:

- a) az (1) bekezdésben említett kockázatok értékelése céljából az intézmény által működtetett belső rendszer kritériumai;
- b) az (1) bekezdésben említett kockázatok intézmény általi azonosításának, kezelésének és mérséklésének kritériumai;
- c) a (2) bekezdésben említett kockázatok intézmény általi értékelésének és nyomon követésének kritériumai;
- d) az annak megállapítására szolgáló kritériumok, hogy az intézmények által az (1) bekezdés alkalmazása céljából működtetett belső rendszerek közül melyek nem kielégítők a (3) bekezdésben említettek szerint;

Az EBH [a hatálybalépést követő egy éven belül] kiadja az említett iránymutatásokat.”

14. A 85. cikk (1) bekezdésének helyébe az alábbi szöveg lép:

„(1) Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy az intézmények szabályzatokat és eljárásokat alkalmazzanak a működési kockázatnak való kitettség értékelésére és kezelésére, amelyek lefedik modellkockázatot, a kiszervezésből eredő kockázatot és a ritkán előforduló, de súlyos következményekkel járó eseményeket is. Az intézmények meghatározzák, hogy e szabályzatok és eljárásrendek alkalmazásában mi minősül működési kockázatnak.”

15. A 92. cikk a következőképpen módosul:

- a) az (1) bekezdést el kell hagyni.
- b) a (2) bekezdés bevezető mondata helyébe a következő szöveg lép:

„Az illetékes hatóságok biztosítják, hogy a felső vezetést, a kockázatvállalásért és ellenőrzésért felelős munkavállalókat, valamint azon munkavállalókat, akik a teljes javadalmazásuk alapján a felső vezetőkkel és a kockázatvállalókkal azonos kategóriába tartoznak vagy szakmai tevékenységük lényeges hatást gyakorol az intézmény kockázati profiljára, magukban foglaló munkavállalói kategóriákra vonatkozó teljes javadalmazási politikák – beleértve a fizetéseket és a nem kötelező nyugdíjuttatásokat – meghatározásakor és alkalmazásakor az intézmények méretüknek, belső szervezetüknek és tevékenységük jellegének, körének és összetettségének megfelelő módon betartsák az alábbi elveket:”.

16. A 94. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés l) pontjának i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. részvények vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű tulajdoni részesedések; vagy részvényhez kapcsolt eszközök vagy – az érintett intézmény jogi formájától függően – azokkal egyenértékű készpénz-helyettesítő fizetési eszközök;”.

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérve, az l), m) pontban és az o) pont második albekezdésében meghatározott elvek nem alkalmazandók a következőkre:

- a) olyan intézmény, amely eszközeinek értéke átlagosan 5 milliárd EUR vagy annál kevesebb a folyó pénzügyi évet közvetlenül megelőző négyéves időszakban;
- b) azon munkavállalók, akiknek éves változó javadalmazása nem haladja meg az 50 000 EUR-t, és a változó javadalmazás az éves teljes javadalmazásuk legfeljebb egynegyedét teszi ki.

Az a) ponttól eltérve, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy tekintettel a tevékenységük jellegére és körére, belső szervezeti felépítésükre vagy adott esetben azon csoport sajátosságaira, amelyhez tartoznak, az eltérés nem alkalmazandó azon intézményekre, amelyek eszközeinek összértéke nem éri el az a) pontban említett küszöbértéket.

A b) ponttól eltérve, az illetékes hatóság dönthet úgy, hogy tekintettel a nemzeti piacnak a javadalmazás terén fennálló sajátosságaira vagy az érintett munkavállalók feladataira vagy munkakörére, az eltérés nem alkalmazandó a b) pontban említett küszöbértéket el nem érő változó javadalmazással rendelkező munkavállalókra.

(4) A Bizottság [ezen irányelv hatálybalépésétől számított négy éven belül] az EBH-val szoros együttműködésben felülvizsgálja a (3) bekezdés alkalmazását és arról jelentést készít, és ezt a jelentést – adott esetben jogalkotási javaslat kíséretében – benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

(5) Az EBH iránymutatásokat fogad el a (3) bekezdés végrehajtásának megkönnyítése és következetes alkalmazásának biztosítása érdekében.

17. A 97. cikk (1) bekezdésének b) pontját el kell hagyni.

18. A 98. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) bekezdésben a j) pontot el kell hagyni.

b) az (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(5) Az illetékes hatóságok által végzett felülvizsgálat és értékelés kiterjed az intézményeknek a nem kereskedési könyvi tevékenységből származó kamatlábkockázatnak való kitettségére is. Felügyeleti intézkedéseket kell előírni legalább azon intézmények esetében, amelyek tőkéjének a 84. cikk (1) bekezdésében

említett gazdasági értéke az alapvető tőkéjük több mint 15 %-ával csökken a kamatlábaknak a kamatlábakra alkalmazott hat felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikében meghatározottak szerinti hirtelen és váratlan változásának eredményeként.”

c) a szöveg a következő (5a) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki az (5) bekezdés alkalmazásával összefüggésben az alábbiakról:

- a) a kamatlábakra alkalmazandó hat felügyeleti sokkforgatókönyv minden pénznem tekintetében;
- b) az (5) bekezdés alapján a tőke gazdasági értékére vonatkozó számításaikban az intézmények által megjelenítendő közös modellezési és parametrikus feltevések;
- c) arról, hogy kell-e előírni felügyeleti intézkedéseket arra az esetre vonatkozóan, ha egy intézménynek a 84. cikk (1) bekezdésében említett nettó kamatbevétele az esetleges kamatlábváltozások eredményeképpen csökken.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított egy éven belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.”

19. A 99. cikk (2) bekezdésének b) pontját el kell hagyni.

20. A 103. cikket el kell hagyni.

21. A 104. cikk a következőképpen módosul:

a) Az (1) és a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 97. cikk, a 98. cikk (4) bekezdése, a 101. cikk (4) bekezdése és a 102. cikk, valamint az 575/2013/EU rendelet alkalmazása céljából az illetékes hatóságok legalább a következő hatáskörökkel rendelkeznek:

- a) előírhatják, hogy az intézmények az 575/2013/EU rendeletben meghatározott követelményeket meghaladó szavatolótőkét tartsanak, összhangban a 104a. cikkben meghatározott feltételekkel;
- b) előírhatják a 73–74. cikkel összhangban végrehajtott rendszerek, eljárások, mechanizmusok és stratégiák megerősítését;
- c) előírhatják az intézmények számára, hogy nyújtsanak be az ezen irányelv és az 575/2013/EU rendelet szerinti felügyeleti követelményeknek való megfelelés helyreállítására irányuló tervet, és ennek végrehajtására tűzzenek ki határidőt, beleértve a terv hatókörének és végrehajtási határidejének módosítására vonatkozó hatáskört is;

- d) a szavatolótőke-követelmények vonatkozásában az intézmények részére külön tartalékképzési szabályzatot vagy eszközkezelést írhatnak elő;
- e) tilalmakat vagy korlátozásokat írhatnak elő az intézmények üzletvitelét, működését vagy hálózatát illetően, vagy előírhatják az intézmény megfelelő működésére túlzott kockázatot jelentő tevékenységek leválasztását;
- f) előírhatják az intézmények tevékenységeiben, termékeiben és rendszereiben rejlő kockázat csökkentését, mely hatáskör kiterjed a kiszervezett tevékenységekre is;
- g) előírhatják az intézmények számára, hogy a javadalmazás változó összetevőjét a nettó bevétel adott százalékára korlátozzák, amennyiben a javadalmazás változó összetevője nincs összhangban a stabil tőkealap fenntartásával;
- h) előírhatják az intézmények számára, hogy nettó profitjukat a szavatolótőke megerősítésére fordítsák;
- i) korlátozhatják vagy megtilthatják a részvényeseknek, a tagoknak vagy az egyéb alapvető tőkeinstrumentumok tulajdonosainak járó, az intézmény általi nyereség- vagy kamatkifizetést, amennyiben ez nem minősül az intézmény általi nemteljesítésnek;
- j) kiegészítő vagy gyakoribb adatszolgáltatást írhatnak elő, beleértve a tőke- és likviditási pozíciókra vonatkozó adatszolgáltatást;
- k) egyedi likviditási követelményeket írhatnak elő, beleértve az eszközök és források közötti lejárat eltérések korlátozását;
- l) kizárólag eseti alapon további adatközlést írhatnak elő.

(2) Az (1) bekezdés j) pontjának alkalmazása céljából az illetékes hatóságok csak akkor írhatnak elő további vagy gyakoribb adatközlést az intézmények számára, ha az nem eredményez párhuzamos adatközlést, és teljesül az alábbi feltételek valamelyike:

- a) teljesül a 102. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett feltételek valamelyike;
- b) az illetékes hatóság észszerűnek ítéli a követelmények előírását a 102. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett bizonyítékok begyűjtése érdekében;
- c) a további adatszolgáltatást az intézmény 99. cikk szerinti felügyeleti vizsgálati programjának futamidejére vonatkozóan írják elő.

Az intézmények részére előírt adatszolgáltatás akkor eredményez az első albekezdésben említett párhuzamos adatközlést, ha ugyanaz az információ vagy lényegében ugyanaz az információ már az illetékes hatóság rendelkezésére áll, azt az illetékes hatóság elő tudja állítani, vagy az adatközlési kötelezettségnek az intézmény

számára történő előírásától eltérő módon be tudja szerezni. Amennyiben az információ a közlendő további információtól eltérő formátumban vagy részletezettséggel áll az illetékes hatóság rendelkezésére, az illetékes hatóság nem írhat elő további adatközlést, ha az említett eltérő formátum vagy részletezettség nem akadályozza abban, hogy lényegében hasonló információt állítson elő.”;

b) a (3) bekezdést el kell hagyni.

22. A szöveg a következő 104a., 104b. és 104c. cikkel egészül ki:

„104a. cikk Kiegészítő szavatolótőke-követelmények

(1) Az illetékes hatóságok – a 97. cikk és a 101. cikk alapján elvégzett felülvizsgálatok alapján – csak akkor írják elő a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt, ha az adott intézmény vonatkozásában megbizonyosodtak az alábbi helyzetek valamelyikének fennállásáról:

- a) az intézmény olyan kockázatoknak vagy kockázati elemeknek van kitéve, amelyekre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelmények nem biztosítanak fedezetet vagy nem biztosítanak elegendő fedezetet a (2) bekezdésben meghatározottak szerint;
- b) az intézmény nem felel meg az ezen irányelv 73. és 74. cikkében vagy az 575/2013/EU rendelet 393. cikkében megállapított követelményeknek, és egyéb adminisztratív intézkedések önmagukban valószínűleg nem javítanak elegendő mértékben a rendszereken, eljárásokon, mechanizmusokon és stratégiákon megfelelő időtartamon belül;
- c) a 98. cikk (4) bekezdésében említett módosításokról úgy ítélik meg, hogy nem elegendők ahhoz, hogy lehetővé tegyék az intézmény számára pozícióinak rövid időn belüli, jelentős veszteség nélküli értékesítését vagy fedezését normális piaci körülmények között;
- d) a 101. cikk (4) bekezdésével összhangban elvégzett értékelés során kiderül, hogy az engedélyezett módszer alkalmazására vonatkozó előírások nem teljesítése várhatóan nem megfelelő szavatolótőke-követelményeket eredményez;
- e) az intézménynek ismételten nem sikerül biztosítania vagy fenntartania a 104b. cikk (1) bekezdésében meghatározott megfelelő szintű kiegészítő szavatolótőkét.

Az illetékes hatóságok nem írnak elő a 104. cikk (1) bekezdésében említett kiegészítő szavatolótőke-követelményt a makroprudenciális vagy rendszerszintű kockázatok fedezésére.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a kockázatok vagy kockázati elemeket akkor kell az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények által nem fedezettnek vagy nem elegendően fedezettnek tekinteni, ha az intézmény által a 73. cikk első

bekezdésével összhangban elvégzett értékelés felügyeleti felülvizsgálatát követően az illetékes hatóság által megfelelőnek ítélt tőke összegeire, típusaira és felosztására vonatkozó követelmények szigorúbbak, mint az intézményre az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében meghatározott szavatolótőke-követelmények.

Az első albekezdés alkalmazásában a megfelelőnek ítélt tőkének fedeznie kell az összes olyan jelentős kockázatot vagy az ilyen kockázatok elemeit, amelyek nem tartoznak egyetlen egyedi szavatolótőke-követelmény hatálya alá sem. Ez olyan kockázatokra vagy kockázati elemekre is kiterjedhet, amelyek kifejezetten ki vannak zárva az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelmények hatálya alól.

A nem kereskedési könyvi pozíciókból származó kamatláb-kockázat csak akkor tekinthető jelentősnek, ha a tőke gazdasági értéke az intézmény alapvető tőkéjének több mint 15 %-ával csökken a kamatlábakra alkalmazott, a 98. cikk (5) bekezdésében említett hat felügyeleti sokkforgatókönyv bármelyikének eredményeképp vagy az EBH által a 98. cikk (5) bekezdésének c) pontja alapján meghatározott bármely más esetben.

Nem tartoznak az (1) bekezdés a) pontjában említett kockázatok közé azok a kockázatok, amelyekre vonatkozóan ez az irányelv vagy az 575/2013/EU rendelet átmeneti kezeléssel rendelkezik, vagy amelyek szerzett jogokra vonatkozó rendelkezések hatálya alá tartoznak.

- (3) Az illetékes hatóságok a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményt a (2) bekezdés szerint megfelelőnek ítélt tőke és az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelmények különbségeként határozzák meg.
- (4) Az intézmény a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelménynek az alábbi feltételeknek megfelelő szavatolótőke-instrumentumokkal tesz eleget:
 - a) a kiegészítő szavatolótőke-követelmény legalább háromnegyedének alapvető tőkével kell eleget tenni;
 - b) az alapvető tőke legalább háromnegyedének elsődleges alapvető tőkéből kell állnia.

A 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált szavatolótőke nem használható fel az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontjában meghatározott szavatolótőke-követelményeknek vagy az ezen irányelv 128. cikke (6) bekezdésében meghatározott kombinált pufferkövetelménynek való megfelelés céljából.

A második albekezdéstől eltérve, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelménynek való megfelelés céljára felhasznált, az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének d) pontja által nem kielégítően fedezett kockázatok vagy kockázati elemek kezelése céljából az illetékes hatóság

által előírt szavatolótőke felhasználható az ezen irányelv 128. cikke (6) bekezdésében említett kombinált pufferkövetelménynek való megfelelés céljából.

- (5) Az illetékes hatóság írásban megfelelően indokolja az egyes intézmények részére a kiegészítő szavatolótőke-követelménynek a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján történő előírására vonatkozó határozatát, indokolásában egyértelműen bemutatva az (1)–(4) bekezdésben említett szempontok teljes körű értékelését. Az (1) bekezdés d) pontjában meghatározott esetben az indokolás tartalmazza annak okait, hogy a tőke-iránymutatás miért nem tekinthető a továbbiakban elegendőnek.
- (6) Az EBH szabályozástechnikai standardtervezeteket dolgoz ki, amelyben meghatározza a (2) bekezdésben említett kockázatok és kockázati elemek mérésének módját.

Az EBH biztosítja, hogy a szabályozástechnikai standardtervezetek arányosak legyenek az alábbiak tekintetében:

- a) a végrehajtásnak az intézményeknél és az illetékes hatóságoknál jelentkező terhe; és
- b) annak lehetősége, hogy a belső modelleket nem használó intézmények esetében alkalmazandó tőkekövetelmények általában magasabb szintje a kockázatok és kockázati elemek (2) bekezdés szerinti értékelése nyomán alacsonyabb tőkekövetelmények előírását is indokoltá teheti.

Az EBH az említett szabályozástechnikai standardtervezeteket [a hatálybalépéstől számított egy éven belül] benyújtja a Bizottságnak.

A Bizottság felhatalmazást kap a (6) bekezdésben említett szabályozástechnikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 10–14. cikkével összhangban történő elfogadására.

104b. cikk

A kiegészítő szavatolótőkére vonatkozó iránymutatás

- (1) A 73. cikkben említett stratégiák és eljárások alapján és az illetékes hatósággal folytatott konzultációt követően az intézmények biztosítják a szavatolótőke megfelelő szintjét, amely kellő mértékben meghaladja az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében és ebben az irányelvben megállapított szavatolótőke-követelményeket, ideértve az illetékes hatóságok által a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményeket is, biztosítva ezáltal, hogy:
 - a) a ciklikus gazdasági ingadozások ne vezessenek az említett követelmények megsértéséhez; és
 - b) az intézmény szavatolótőkéje az 575/2013/EU rendelet harmadik, negyedik, ötödik és hetedik részében megállapított szavatolótőke-követelmények és az illetékes hatóságok által a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjával összhangban előírt kiegészítő szavatolótőke-követelmények megsértése nélkül képes

elviselni a 100. cikkben említett felügyeleti stresszteszt alapján azonosított potenciális veszteségeket.

- (2) Az illetékes hatóságok a 97. és a 101. cikkel összhangban elvégzett felülvizsgálatok és értékelések, így többek között a 100. cikkben említett stresszteszt eredményei alapján rendszeresen felülvizsgálják a szavatolótőkének az egyes intézmények által az (1) bekezdéssel összhangban megállapított szintjét.
- (3) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az intézményeket a (2) bekezdésben említett felülvizsgálat eredményéről. Adott esetben az illetékes hatóság tájékoztathatja az intézményeket a szavatolótőke (1) bekezdéssel összhangban megállapított szintjét érintően elvárt esetleges módosításokról.
- (4) Az illetékes hatóságok nem tájékoztatják az intézményeket a szavatolótőke (3) bekezdés szerinti szintjét érintően elvárt esetleges módosításokról azokban az esetekben, amikor a 104a. cikk alapján kiegészítő szavatolótőke-követelményeket kell előírni.
- (5) A (3) bekezdés szerinti elvárásokat nem teljesítő intézmény nem tartozik a 141. cikkben említett korlátozások hatálya alá.

104c. cikk

A szanálási hatóságokkal folytatott együttműködés

- (1) Az illetékes hatóságok a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett kiegészítő szavatolótőke-követelmény előírását megelőzően, valamint az intézményeknek a szavatolótőke szintjét érintően elvárt esetleges módosításokról történő, a 104b. cikk szerinti tájékoztatását megelőzően konzultálnak a szanálási hatóságokkal. Ezen célokból az illetékes hatóságok közlik a szanálási hatóságokkal a rendelkezésre álló összes információt.
 - (2) Az illetékes hatóságok tájékoztatják az érintett szanálási hatóságokat a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja alapján előírt kiegészítő szavatolótőke-követelményekről, valamint a szavatolótőke szintjét érintően elvárt, az intézményekkel a 104b. cikkel összhangban közölt esetleges módosításokról.”
23. A 105. cikk d) pontját el kell hagyni.
24. A 108. cikk (3) bekezdését el kell hagyni.
25. A 109. cikk (2) és (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az illetékes hatóságok megkövetelik az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatoktól és leányvállalatoktól, hogy összevont vagy szubkonszolidált alapon teljesítsék az e fejezet II. szakaszában megállapított kötelezettségeket, biztosítsák az e fejezet II. szakaszában előírt rendszerek, eljárások, valamint mechanizmusok következetességét és egységességét, valamint a felügyelet szempontjából releváns adatok és információk rendelkezésre állását. Mindenekelőtt biztosítják, hogy az ezen irányelv hatálya alá tartozó anyavállalatok és leányvállalatok az irányelv hatálya alá nem tartozó leányvállalataiknál, így többek között az offshore pénzügyi központokban letelepedetteknél is alkalmazzák ezeket a rendszereket, eljárásokat és

mechanizmusokat. Ezen rendszereknek, eljárásoknak és mechanizmusoknak következetesnek és egységesnek kell lenniük, és az érintett leányvállalatoknak szintén képesnek kell lenniük arra, hogy a felügyelet céljából bármely adatot és információt megadjanak.

(3) Az e fejezet II. szakaszából eredő kötelezettségek, amelyek olyan leányvállalatokat érintenek, amelyek maguk nem tartoznak ezen irányelv hatálya alá, nem alkalmazandók, ha az EU-szintű anyaintézmény bizonyítani tudja az illetékes hatóságok számára, hogy a II. szakasz alkalmazása jogellenes azon harmadik ország jogszabályai szerint, amelyben a leányvállalat letelepedett.”

26. A 113. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„113. cikk

Az intézményspecifikus prudenciális követelményekre vonatkozó együttes határozatok

- (1) Az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a tagállamban az EU-szintű anyaintézmény vagy EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóságok minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy együttesen határozzanak az alábbiakról:
 - a) a 73. és a 97. cikk alkalmazása annak meghatározása érdekében, hogy az intézménycsoport szavatolótőkéje összevont alapon megfelel-e a pénzügyi helyzetének és kockázati profiljának, és arról, hogy a 104. cikk (1) bekezdése a) pontjának alkalmazásában milyen szintű szavatolótőkére van szükség az intézménycsoport egyes tagjait tekintve, illetve összevont alapon;
 - b) olyan intézkedések, amelyek a likviditási felügyelethez kapcsolódó jelentős problémák és lényeges megállapítások kezelésére szolgálnak, beleértve a 86. cikk alapján a szervezet és a kockázatkezelés megfelelőségéhez kapcsolódókat, valamint az ezen irányelv 105. cikkének megfelelően az intézményspecifikus likviditási követelmények szükségességéhez kapcsolódókat;
 - c) a szavatolótőke összevont szintjét érintően elvárt, a 104b. cikk (3) bekezdése szerinti esetleges módosítások.
- (2) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat kell hozni:
 - a) az (1) bekezdés a) pontja szerinti célból négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést a 104a. cikkel összhangban benyújtotta a többi érintett illetékes hatóság részére;
 - b) az (1) bekezdés b) pontja szerinti célból négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 86. és a 105. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport likviditási kockázati profiljának értékelését tartalmazó jelentést.

- c) az (1) bekezdés c) pontja szerinti célból négy hónapon belül azt követően, hogy az összevont felügyeletet ellátó hatóság a 104b. cikkel összhangban benyújtotta az intézménycsoport kockázatértékelését tartalmazó jelentést.

Az együttes határozatokban kellően figyelembe kell venni az érintett illetékes hatóságok által a 73., 97., a 104a. és a 104b. cikk alapján végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékeléseket is.

Az (1) bekezdés a) és b) pontjában említett együttes határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, amelyet az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak az EU-szintű anyaintézmény rendelkezésére kell bocsátania. Véleménykülönbség esetén az összevont felügyeletet ellátó hatóság az érintett illetékes hatóságok bármelyikének kérésére konzultációt folytat az EBH-val. Az összevont felügyeletet ellátó hatóság az EBH-val saját kezdeményezésére is konzultálhat.

- (3) Amennyiben az illetékes hatóságok a (2) bekezdésben említett határidőn belül nem tudnak együttes határozatot hozni, a 73., 86. és a 97. cikk, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és 105. cikk alkalmazására vonatkozó határozatot összevont alapon az összevont felügyeletet ellátó hatóság hozza meg azt követően, hogy kellően figyelembe vette az érintett illetékes hatóságok által végrehajtott, a leányvállalatokra vonatkozó kockázatértékelést. Ha a (2) bekezdésben említett határidő lejártakor valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az összevont felügyeletet ellátó hatóság elhalasztja határozatát, és megvárja, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban esetlegesen határozatot hozzon, és saját határozatát az EBH határozatával összhangban hozza meg. A (2) bekezdésben említett határidők az 1093/2010/EK rendelet értelmében vett egyeztetési határidőknek minősülnek. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A 73., a 86. és a 97., valamint a 104. cikk (1) bekezdése a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazására vonatkozó határozatot egyéni vagy szubkonsolidált alapon az EU-szintű hitelintézeti anyaintézmény vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős, érintett illetékes hatóságok az összevont felügyeletet ellátó hatóság által a hat hónapos időtartam során kifejtett álláspontok és fenntartások kellő figyelembevételét követően hozzák meg. Ha a (2) bekezdésben említett határidők bármelyikének lejártakor valamelyik érintett illetékes hatóság az ügyet az 1093/2010/EU rendelet 19. cikkével összhangban az EBH elé utalta, az illetékes hatóságok elhalasztják határozatukat, és megvárják, hogy az EBH az említett rendelet 19. cikkének (3) bekezdésével összhangban határozatot hozzon, majd pedig határozatukat az EBH határozatával összhangban hozzák meg. A (2) bekezdésben említett időtartamok az említett rendelet értelmében egyeztető időszakoknak minősülnek. Az EBH egy hónapon belül meghozza határozatát. A négy hónapos időtartam végét vagy az együttes határozat meghozatalát követően az ügy már nem utalható az EBH elé.

A határozatokat egy, a teljes körű indokolással ellátott dokumentumba kell foglalni, figyelembe véve a kockázatértékelést, a többi illetékes hatóság által a

(2) bekezdésben említett időtartam során kifejtett véleményeket és fenntartásokat. A dokumentumot az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak valamennyi érintett illetékes hatóság és az EU-szintű anyaintézmény rendelkezésére kell bocsátania.

Ha sor került az EBH-val folytatott konzultációra, valamennyi illetékes hatóságnak figyelembe kell vennie a kapott szakvéleményt, és indokolnia kell az attól való bármely jelentős eltérést.

- (4) Az (1) bekezdésben említett együttes határozatok, illetve együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban az illetékes hatóságok által hozott határozatok irányadónak minősülnek és az érintett tagállamok illetékes hatóságainak alkalmazniuk kell azokat.

Az (1) bekezdésben említett együttes határozatokat, valamint együttes határozat hiányában a (3) bekezdéssel összhangban hozott egyéb határozatokat évente aktualizálni kell, vagy kivételes körülmények esetén akkor, ha az EU-szintű anyaintézmény, vagy az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat leányvállalatainak felügyeletéért felelős illetékes hatóság a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazásáról szóló határozat aktualizálására vonatkozó írásbeli, teljes körű indokolással ellátott kérelmet nyújt be az összevont felügyeletet ellátó hatóságnak. Az utóbbi esetben az aktualizálás kétoldalúan történhet az összevont felügyeletet ellátó hatóság és a kérelmet benyújtó illetékes hatóság között.

- (5) Az EBH végrehajtás-technikai standardtervezeteket dolgoz ki az ebben a cikkben említett együttes döntéshozatali eljárás egységes alkalmazási feltételeinek biztosítása céljából, a 73., a 86., a 97. cikk, a 104. cikk (1) bekezdésének a) pontja, a 104b. cikk és a 105. cikk alkalmazása tekintetében, az együttes döntéshozatal elősegítésére.

Az EBH 2014. július 1-jéig benyújtja a Bizottságnak az említett végrehajtás-technikai standardtervezeteket.

A Bizottság felhatalmazást kap az első albekezdésben említett végrehajtás-technikai standardoknak az 1093/2010/EU rendelet 15. cikkének megfelelően történő elfogadására.”

27. A 116. cikk első albekezdése a következő mondattal egészül ki:

„Felügyeleti kollégiumokat kell létrehozni akkor is, ha az EU-szintű anyaintézmény, az EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy az EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat összes leányvállalata harmadik országban van.”

28. A 119. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 21a. cikkre is figyelemmel a tagállamok meghozzák a pénzügyi holding társaságok és vegyes pénzügyi holding társaságok összevont felügyelet alá vonásához szükséges intézkedéseket.”

29. A 120. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Ha egy vegyes pénzügyi holding társaságra ezen irányelv és a 2009/138/EK irányelv alapján egyenértékű rendelkezések vonatkoznak, különösen a kockázatalapú felügyelet tekintetében, az összevont felügyeletet ellátó hatóság a biztosítási ágazat csoportfelügyeleti hatóságának egyetértésével alkalmazhatja az adott vegyes pénzügyi holding társaságra kizárólag azon irányelv rendelkezését, amely a 2002/87/EK irányelv 3. cikke (2) bekezdésének meghatározása szerinti legjelentősebb pénzügyi ágazatra vonatkozik.”

30. A 131. cikk (1) bekezdésének helyébe az alábbi szöveg lép:

„(1) A tagállamok kijelölik azt a hatóságot, amelynek feladata, hogy összevont alapon meghatározza azokat a globálisan rendszerszinten jelentős intézményeket, illetve az esettől függően egyéni, szubkonszolidált vagy összevont alapon meghatározza azokat a rendszerszinten jelentős egyéb intézményeket, amelyeket joghatósági területükön engedélyeztek. Ez a hatóság az illetékes hatóság vagy a kijelölt hatóság. A tagállamok egyénél több hatóságot is kijelölhetnek.

Globálisan rendszerszinten jelentős intézmények a következők:

- a) EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoport; vagy
- b) olyan intézmény, amely nem leányvállalata valamely EU-szintű anyaintézménynek, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalatnak vagy EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalatnak.

A rendszerszinten jelentős egyéb intézmény lehet EU-szintű anyaintézmény, EU-szintű pénzügyi holding társaság anyavállalat, EU-szintű vegyes pénzügyi holding társaság anyavállalat által vezetett csoport vagy egy intézmény.”

31. A 141. cikk (1)–(6) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A kombinált pufferkövetelményt teljesítő intézmény az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódóan nem hajthat végre olyan mértékű kifizetést, amely elsődleges alapvető tőkéjét a kombinált tartalékkövetelményt már nem teljesítő szintre csökkentené.

(2) A kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézmény a (4) bekezdéssel összhangban számítja ki a maximálisan felosztható összeget, és arról értesíti az illetékes hatóságot.

Ha az első albekezdés alkalmazandó, az intézmény a maximálisan felosztható összeg kiszámítása előtt nem teheti meg az alábbi intézkedéseket:

- a) az elsődleges alapvető tőkéhez kapcsolódó kifizetés;
- b) változó javadalmazás vagy nem kötelező nyugdíjjuttatás kifizetésére irányuló kötelezettség keletkeztetése, vagy változó javadalmazás kifizetése, ha a kifizetési kötelezettség olyan időpontban keletkezett, amikor az intézmény nem teljesítette a kombinált pufferkövetelményt;

c) egyéb alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó kifizetések teljesítése.

(3) Amennyiben az intézmény nem éri el vagy haladja meg a kombinált pufferkövetelményét, nem teljesíthet a (4) bekezdéssel összhangban kiszámított maximálisan felosztható összeget meghaladó, a (2) bekezdés második albekezdésének a), b) és c) pontjában említett bármely intézkedéssel történő kifizetést. A kiegészítő alapvető tőkeinstrumentumokhoz kapcsolódó esedékes kifizetések teljesítését megelőzően az intézmény nem hajthatja végre a (2) bekezdés második albekezdésének a) és b) pontjában említett intézkedések egyikét sem.

(4) Az intézmények a maximálisan felosztható összeg kiszámításához az (5) bekezdésnek megfelelően kiszámított összeget megszorozzák a (6) bekezdéssel összhangban meghatározott tényezővel. A maximálisan felosztható összeget csökkenteni kell a (2) bekezdés második albekezdése a), b) vagy c) pontjában említett intézkedésekkel.

(5) A megszorozandó összeg a (4) bekezdésnek megfelelően a következőkből tevődik össze:

a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő évközi nyereség, amely a kifizetésre vonatkozó legutóbbi határozat vagy az e cikk (2) bekezdése második albekezdése a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések óta keletkezett;

plusz

a) az 575/2013/EU rendelet 26. cikke (2) bekezdésének megfelelően az elsődleges alapvető tőkében nem szereplő év végi nyereség, amely a kifizetésre vonatkozó legutóbbi határozat vagy az e cikk (2) bekezdése második albekezdése a), b) vagy c) pontjában említett intézkedések óta keletkezett;

mínusz

b) az a) és a b) pontban meghatározott elemek megtartása esetén adó formájában kifizetendő összegek.

(6) A tényezőt a következőképpen kell meghatározni:

a) ha az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikke és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámolt, a teljes kockázatikitettség-érték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált pufferkövetelmény első (azaz legalacsonyabb) kvartilisében belül van, a tényező értéke 0;

b) ha az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikke és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámolt, a teljes kockázatikitettség-érték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem

használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált pufferkövetelmény második kvartiliséen belül van, a tényező értéke 0,2;

- c) ha az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikke és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámolt, a teljes kockázatkitettség-érték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált pufferkövetelmény harmadik kvartiliséen belül van, a tényező értéke 0,4;
- d) ha az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és 92. cikke (1) bekezdésének a), b) és c) pontja, a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikke és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti – az 575/2013/EU említett rendelet 92. cikke (3) bekezdésének megfelelően kiszámolt, a teljes kockázatkitettség-érték százalékában kifejezett – szavatolótőke-követelmény teljesítésére fel nem használt, az intézmény által fenntartott elsődleges alapvető tőke a kombinált pufferkövetelmény negyedik (azaz legmagasabb) kvartiliséen belül van, a tényező értéke 0,6;

A kombinált pufferkövetelmény egyes kvartiliseinek alsó és felső határát a következőképpen kell kiszámítani:

$$\text{Lower bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Upper bound of quartile} = \frac{\text{Combined buffer requirement}}{4} \times Q_n$$

„ Q_n ” jelöli az érintett kvartilis sorszámát.

32. A szöveg a következő 141a. cikkel egészül ki:

„141a. cikk A kombinált pufferkövetelmény nemteljesítése

- (1) A 141. cikk alkalmazásában az intézményt a kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézménynek kell tekinteni, ha nem rendelkezik megfelelő összegű és minőségű szavatolótőkével és leírható, illetve átalakítható kötelezettségekkel ahhoz, hogy egyidejűleg eleget tegyen a 128. cikk (6) bekezdésében meghatározott követelménynek és a következő követelmények mindegyikének:
- a) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének a) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény;
- b) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének b) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény;

- c) az 575/2013/EU rendelet 92. cikke (1) bekezdésének c) pontja és ezen irányelv 104. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelmény;
 - d) az 575/2013/EU rendelet 92a. cikke és a 2014/59/EU irányelv 45c. és 45d. cikke szerinti követelmény.
- (2) Az (1) bekezdéstől eltérve, a 141. cikk alkalmazásában az intézmény nem tekinthető a kombinált pufferkövetelményt nem teljesítő intézménynek, ha az alábbi feltételek mindegyike teljesül:
- a) az intézmény eleget tesz a 128. cikk (6) bekezdésében meghatározott kombinált pufferkövetelménynek és az (1) bekezdés a), b) és c) pontjában említett követelmények mindegyikének;
 - b) az (1) bekezdés d) pontjában említett követelmények nemteljesítésének kizárólagos oka, hogy az intézmény nem képes pótolni azokat a kötelezettségeket, amelyek már nem felelnek meg az 575/2013/EU rendelet 72b. és 72c. cikkében meghatározott jogosultsági vagy lejárat kritériumoknak;
 - c) az (1) bekezdés d) pontjában említett követelmények nemteljesítése legfeljebb 6 hónapig tart.”
33. A 145. cikk a következő j) és k) pontokkal egészül ki:
- „j) a 2. cikk (5a) és (5b) bekezdésének kiegészítése a rendelkezésre álló információk alapján annak megállapításával, hogy
- i. az intézmények vagy az intézménykategóriák eleget tesznek-e az említett cikkekben meghatározott feltételeknek; vagy
 - ii. az intézmények vagy intézménykategóriák továbbra is eleget tesznek-e az említett cikkekben meghatározott feltételeknek;
- k) a 2. cikk (5) bekezdésében meghatározott lista módosításai az alábbiak tekintetében:
- i. intézmények vagy intézménykategóriák törlése, amennyiben az érintett intézmény vagy intézménykategória megszűnt;
 - ii. a szükséges módosítások átvezetése, amennyiben az érintett intézmény vagy intézménykategória neve megváltozott.”
34. A 146. cikk a) pontját el kell hagyni.
35. A 161. cikk a következő (10) bekezdéssel egészül ki:
- „(10) A Bizottság 2023. december 31-ig felülvizsgálja a 104. cikk (1) bekezdésének j) és l) pontjában említett felügyeleti hatáskörök végrehajtását és alkalmazását, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.”

2. cikk Átültetés

- (1) A tagállamok legkésőbb [az irányelv hatálybalépésétől számított egy éven belül] elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

E rendelkezéseket ezen irányelv [hatálybalépésétől számított egy év és egy nap] elteltével kell alkalmazni. Mindazonáltal az 1. cikk 13. és 18. pontjában meghatározott, a 2013/36/EU irányelv 84. és 98. cikkére vonatkozó módosításokat tartalmazó módosításoknak való megfeleléshez szükséges rendelkezéseket [ezen irányelv hatálybalépésétől számított két év] elteltével kell alkalmazni.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

- (2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
elnök*

*a Tanács részéről
elnök*